

كتابچه تفصيل و حالات دار الایمان قم

میرزا غلامحسین خان افضل الملک

میرزا غلامحسین خان فرزند مهدی خان مستوفی دیوان زندی ، ادیب ،
المعی ، افضل الملک - زاده ۲۵ محرم ۱۲۷۹ و در گذشته ۱۳۴۸ ق (۱) -
از نویسندهای و منشیان دربار قاجار که کتابهایی چند نگاشته و در دوره ناصری
ومظفری مناصی گوناگون یافته است . اوردر صفر سال ۱۳۰۴ در ملازمت علی
نقی میرزا عین الملک امیر تومان حکمران قم وساوه وزرزند بدقم آمده و تا حدود ماه
دراین شهر توقف داشت و در این مدت «از روی كتابچه جمع و استفار از
بعضی آگاهان و رفتن به بلوک گردشی و دیدن امکنه» آگاهی هایی فراهم آورد
که پس در تاریخ ۱۳۰۵ به صورت رسالهای مدون ساخت و برای «استفاده
دریکی از کتابهای چنرا فیا» تقدیم حضور جناب اجل اکرم اعتمادالسلطنه وزیر
علوم و دارالتألیف همایونی داشت . او پس از این بسال ۱۳۱۰ همین یادداشت
هارا با اضافاتی سودمند به نام «سفر نامه قم» تدوین نمود که نسخه آن به شماره
۶۹۷ فهرست در کتابخانه مجلس شورای ملی - تهران هست و انتشارات وحدت
آندا بر اساس همین نسخه با اصلاحات و تصحیحات نگارنده این سطور در دست
چاپ دارد .

رسالهای که اکنون می بینیم همان نسخه‌ای است که میرزا غلامحسین خان

-
- ۱- گزارش زندگی و فهرست نگارش‌های او در «كتابشناسي آثار مرموط
به قم» (ص ۱۱۹ - ۱۲۴) آمده است .

برای دارالتألیف همایونی فراهم آورده و در آن آگاهی‌های مفید و دقیق به خصوص در باب مزارع و روستاها و بلوکات و توابع قم از کتابچه‌دیوانی این شهر به صورت فشرده و کوتاه نقل نموده. واژاین رو از آثار خوب و مختصر مفیدی است که در باره این شهر از دوره ناصری به دست داریم. چاپ رساله براساس نسخه اصل آن که به شماره ۵۵۱۴ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران نگاهداری می‌شود انجام پذیرفت (۱).

م . ط

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگزاری مسابقات فرهنگی

۱ - رقم‌های این سخنه‌های مسابق است که به‌حروف برگردانده شد.
در برخی موارد جداولی‌های میان رقم‌های این سخنه و سفرنامه قم او بود در این گونه جاها رقمی که به قرائت درست‌تر می‌نمود گذارده شد که تقریباً همه‌جا موافق ضبط این رساله است.

كتابچه تفصيل و حالات دارالايمان قم^۱

از قرار كتب شهر قم در قدیم الأيام محل جمع شدن آب‌های رودخانه اناهیار (۲) بوده و در اطراف آن چراگاه رمه و حشم سلاطین پیشادیان بوده تادر عهد سلطنت کبخسر و کیانی که به عزم رزم افاسیاب حرکت کرد چون اراضی قم را دید اظهار نمود که اگر این زمین را فرجهای پیدا شود که از آب خارج گردد محل کشت و ذرعي خواهد شد . بنا به فرمایش پادشاه ایران یزدان بن گیو پسر گودرز هست برآبادی آنجا گماشته ، زمین پایری که فاصله میان قم و قمرود بود شکافته ، فرجهای از پیرای آب پیدا شده این محل شهر و مزارع خشک گشت . به حکم پادشاهی چهل نفر از روئسای لشکر چهل قله در اراضی قم بنا نموده و چهل نهر از رودخانه برداشته ، چهل مزرعه مهیا کردند و بین واسطه مشهور به چهل حصار ان شد و الان اکثر مزارع قم به همان اسم فرس قدمی مشهورند و در بعضی قلعه‌ها آثار آن پیداست .

در ظهور دولت اسلام اهل آنجا جزیه قبول نموده بودند . تادر خلافت عبد الملک مروان که حاجج بن یوسف نقی امیر عراقین شد عبدالرحمن بن محمد

۱- این کتابچه در تنگو زیل هزار و سیصد و پنج هایین ترتیب شد لیکن عدد نفوس آنجا از روی ثبتخانه شماری سنه هزار و دویست و نود و شش می باشد که حالا جمعیت و تعداد نفوس حالیه يشتر از این است و ممیزی میرزا حبیب الله در سنه هزار و دویست [ونود] و سه واقع شده است که این مالیات را بسته .

۲- رودخانه اناهیار از این جهت گویند که طغیان آب و سیل رودخانه وقتی می شود که گل انار در قم پیدا می شود . در این فصل کوههای لرستان بر فراهاش آب می شود و در این رودخانه سیلی می آید که خرامی می آورد^۳ .

بن اشعت کندي را امير جيش نموده ، شصت هزار سوار به او داده او را به تखير ولايات کابل و قندھار فرستاد . بهسي از اسباب که در معجم البلدان ثبت است عبدالرحمن مخالفت کرده ، چند جنگ‌هاي صعب در میان آنها اتفاق افتاد و در همه جنگ‌ها نیم فیروزی وفتح به پرچم علم عبدالرحمن می‌وزید تا آن‌که جنگ در خوزستان میانه عبدالرحمن و حجاج اتفاق افتاده و در این جنگ شکست فاحش بعد عبدالرحمن خورده به طرقی که نه خود و نه همراهان قادر مقاومت نداشت متفرق شدند .

از آن جمله قبیله اشعری بودند که بزرگ آنها اولاد اشعر : سعد و عبد الله و اخوص بودند . از عراق عرب روگردان شده در حوالی قم مکنی گرفتند و به مرور دهور به اندر روزگاری بر مجوسیان چهل حصاران قم مسلط شده ، بنای شهر قم را در سنة هشتاد و یک هجریه گذاشتند و در حقوق دیوانی تابع و جزو جمع اصفهان [بودند] .

به واسطه این که اعراب اشعری شیعی مذهب بودند و اکثر حکام که از جانب خلفای بنی امية و بنی عباس به اصفهان می‌آمدند سنتی مذهب بودند و اهل اصفهان با آنها در مذهب اتفاق داشتند همیشه اهل اصفهان با اهل قم در عناوی لجاج بودند و کار به نزاع وجدال کشیده ، چندفعه به حکم خلفای جور رؤسای اهل قم را قتل نمودند تادر عهد دولت هارون الرشید حکام اصفهان از مجاورت قم به تنگ آمده قم و نواحی آن را از جزو جمع اصفهان خارج کرده ولایت علی حدقه قرار دادند . و مالیاتی موافق ممیزی بر آنها وارد آمده ، در آن ممیزی تغییر و فراهان و دیوار اسحاق که الان خلچ قم [است] با کاشان باحدود ری و اصفهان و همدان داخل قم بود .

بعد از تسلط و تغلب تاتار و مغول در بلاد ایران که همه ولايات خراب شده در عهد خانیت غازان خان از سلاطین مغول ممیزی جدید در آنجا شده - چنانچه در کتاب وصف مسطور و مشروح است - مالیاتی به اندازه استعداد بر قم و پلوکات وارد آورده . آن ممیزی برقرار بود تا قته افغان که در اوخر دولت

صفویه اتفاق افتاد اکثر بلدان وقوات خراب و مسلوب المفعه [شد].

تا آن که پس از سلطنت طلاقه زندیه دیهم ملکت و شهریاری به سلسله قاجاریه قرار گرفت، در عهد دولت خاقان خلدآشیان فتحعلی شاه قاجار میرزا بابای آشیانی میرزی و جمع جدیدی در قم و بلوکات بسته، در آن میرزی به بلدان و بلوکات دوازده هزار تومان نقد و چهار هزار خوار جنس وارد آورده بود.

تا به مرور ایام حکام و مباشرین هرسالی اضافه از بافت منافع حکومتی برای خودشان گرفتند و بعد از اطلاع امنی دولت آن اضافه تقاضا عمل را جزو جمع نموده، باز دوباره حکام چیزی برای خود منظور کرده بزرگای افزودند تا در این اوقات دوازده هزار هزار تومان به بیست و پنج هزار تومان معمول شد.

تا در این سالات و این دولت جاوید مدت ناصری بدوساطه قحط و غلای چهار ساله اکثر دهات و مزارع خراب شده، حکم جهان مطاع بر میرزی جدید شد. مقرب الخاقان میرزا حبیب الله گرگانی برادر معتمد السلطان حاجی میرزا نصرالله مستوفی اول دیوان مأمور به میرزی جدید شد. در بلدان و بلوکات تعدیل کرده، از مزارع و بلوکات قدری کاسته بیشتر بر جمع مباشرین و مستغلات شهر افزود که الان [دوازده] سال است آن میرزی معمول است.

*

صاحب معجم البلدان می تویسده چون طایفه اشعری به اینجا آمدند هم است برآبادی گماشتند و هفت قریه بنا کردند تمام آن را به اسم «کمندان» که بزرگترین قری و قلعه های بود نامیدند، حروف زائد را در تعریف کمندان ساقط کرده و کاف را بدل به قاف نموده میم را مشد ساختند و آنچه را «قم» نامیدند.

*

هوای قم میل به گرمی دارد چنانچه حصادت در اول جوزا می شود و تفصیل نقوص اهالی قم از قراری که درین دولت قبل از گرانی پانزده سال پیش خانه شماری شد سه هزار و هفت صد و پنجاه خانه در خود بلد بود و کنون حتماً از بین هزار خانه بیشتر است و عدد نقوص اهالی قم قبل از گرانی از اهل شهر

یست و چهار هزار نفر و اهالی دهات و ایلات یست و پنج هزار و هفت‌صد بودند و در ایام گرانی به قدر ششصد خانه خالی از سکنه شده و از قرار تخمین ثلث جمیعت خانه‌های صاحب‌دارهم تلف شده‌اند. ولی الحمد لله در این چند سال تو والد و تناسل زیاد می‌شود. و احوال مزارع و دهات معروض خواهد شد و کتون [باید] بعد از بلده و مزارع حومه پرداخت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رئال جامع علوم انسانی

[بلده]

بلده دارالایمان قم از اقلیم چهارم است. هوای آنجا میل به گرمی دارد چنانچه جو آنجا اول جوزا بدمست می‌آید و گندم در هفتاد بهار موجود است. حاصل کلی آنجا گندم و جو و باقلاً است. صیغی کاری جوزق و کرچک و خربزه و هندوانه و خوار است و آب مزروعی حومه و نزدیک‌های شهر از رو و خانه‌های انار باز است که از طرف کمره و گلپایگان می‌آید.

در سابق میوه با غات به غیر انار و انجیر چیز دیگری نبوده بهجهت این که در کار رودخانه از نیمور تاسه‌فرسخی قم انها و مزارع جدید بسیار احداث کرده بودند و در تابستان و هنگام تنگی آب، آب شهر قم به کلی قطع می‌شده این واسطه با غات و مزارع بی‌بها و بی‌قیمت بود که از عهدۀ مالیات دیوانی بر نمی‌آمدند.

تا آن که رعایای قم به دربار معدلت مدار عارض شده، موافق فرمان همایونی فرارشد که آب رودخانه وقت تنگی آب‌شش روزبه مزارع و با غات قم برود و پنج روز مزارع جدید کنار رودخانه بیرند. به واسطه این حکم با غات قم آباد شده و میوه بهاری از قبیل گوجه و قیسی و سبب وزرد آلو و بهدارد عمله‌جات زراعت و با غات حومه شهر همه‌از سکنه شهرند.

اما قتوات حومه دارالایمان قم به غیر قنات سراج‌دوشمس آباد خالصه کلا در دولت خاقان مغفور و این دولت ابد مدت جاری شده. همه قنات‌ها مخروبه بود که از فته افغان و محمود غلیجانی خراب شده بود، در این دولت آباد شده. پودمه در قتوات جدید النسی در این دولت معیزی شدیکی دروزارت مرحوم

میرزاتقی خان فراهانی، میرزا زین العابدین تبریزی به حکم دیوان جمع بدقوات
جدیدالسوق بست. دفعه دوم در میزی مقرب الخاقان میرزا حبیب الله گسر کانی
حک و اصلاح آن مالیات شد. مزروعی و باغات قدیم السوق بناد و در میزی
جدید تعديلی شد چنانچه در هر جا و محل به جای خود نموده می شود.

*

انهار قم که از رودخانه آب پر می دارد و به مزارع و باغات قسم قسم
می شود. در وقت آبادی مجوسان چهل نهر از رودخانه حفر نموده و به چهل قلعه
خود می برندند و قسم آنها به اصطلاح آذمان «مستقه» بوده که به مرسته میاري
از آب گرفته بودند که آب رودخانه را پیمانه نموده. در این زمان معلوم نیست که
میزان مستقه چه بوده و آنچه اصطلاح حالية تقسیم آبرودخانه می باشد «خروار
شمار» است.

در وقت میزی مرحوم میرزا آقا بابای آشتیانی قرارداده بود که از رودخانه
هشتصد ویست خروار آب بدون مالیات از برای شرب اهل شهر و بیوتات ولایت
باشد و از برای موقوفات سرکار فیض آثار فاطمه بنت موسی بن جعفر علیها و
علی آبائها السلام و سایر بقاع متبر که آبی به قدر کافی که در طومار تقسیم آب
رودخانه بث است ملاحظه نموده و باقی آبرودخانه را از قرار مالیات باغات
نمایانی پنج خروار آبداده و مزروعی را از قرار خرواری جنس مالیات شش
خروار آبداده بود که تمام مأخذ قسم آب رودخانه به بیست و دو هزار
خروار قسم می شد.

تا آن که شمس آباد خالصه که از قنات مشروب می شد خرابی در قنات
آن پیداشد. در عهد حکومت امین الدوله عبدالله خان اصفهانی که حاکم قم و
مالک شمس آباد بوده حکم حکومتی هزار و هشتصد خروار آب از رودخانه
 جدا کرد که به شمس آباد برد و بعد از فتح آب قنات موقوف دارد. بعد از فتح
آب قنات به حکم حکومتی آن آب را موقوف نکرده بود تا شمس آباد به خالصه
قرار گرفت. آن هزار و هشتصد خروار هم معمول شد.

بعد به واسطه شاه آباد و کمال آباد و بعضی از علماء و اعيان شهر
بر قسمت آب افروده تا بهسی ویک هزار و پانصد خروار الان مأخذ قسمت
شده که هر صد خروار آب را یک برگار می گیرند بداین تفصیل بدآنها قسمت
می شود :

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم اسلامی

مزروعی

مشروب از آب رودخانه قدیم است. به هفتاد حصه (۱) مزارع آن قسمت می شود. ده نهر از رودخانه بهجهت شرب مزارع و باغات قم جدا می شود. مالک آنها اهالی شهرند. سکنای رعایای آنها همه در شهر است. حاصل شتوی آنها گندم و جو و باقلاء، و صیفی جوزق و کرچک و خربزه و هندوانه و کنجد و خیار است.

مزروعه بر اوستان:

با «باء» یک نقطه و «راء» مهمله والف و واو و سین مهملاسا که و تاء منقوطه والف و تون بروزن نگارستان، مشروب از نهر بر اوستان است که از رودخانه انار بار جدا می شود. مالیات نقداً وجناً مقاطعه دارد. موافق ثبت دفتر خانه مبارکه از مزارع قدیم است و این اسم از اسمی فرس است. حصه های زراعت آنجا از قرار تقسیم چهارده حصه است.

محصولات - شتوی: جو و گندم، صیفی: جوزق، کرچک، خربزه، هندوانه، بذر شتوی - ۳۹۰ خروار. بذر صیفی: ۴۰۰ خروار.

مالیات - نقد: ۲۸۰ تومان. جنس: ۴۰۰ خروار.
عمله جات - ۱۵۰ نفر.

مزروعه شهرستان:

از مزارع قدیم است. مشروب از نهر شهرستان می شود که از رودخانه

۱- هر حصه زراعت قسم سه جفت گاو دارد و در هر حصه سی خروار الی سی و پنج خروار باید بذر افشارند.

مشعب است. ۶ حصه.

محصولات-شتوی: جو و گندم. صیفی: جوزق، کرچک، هندوانه، خربزه.

بذر شتوی - ۲۴۰ خروار. بذر صیفی: ۲۴ خروار.

مالیات-نقد: ۱۸۰ تومان. جنس: ۲۶۷ خروار.

علمجات - ۶۰ نفر.

مزرعه محمدآباد:

مشروب از نهر شهرستان که از رودخانه جدا می‌شود. ملکی علمای بلد است. دو حصه.

محصولات-شتوی: جو و گندم. صیفی: کرچک، جوزق، هندوانه، خربزه.

بذر (شتوی) - ۱۰۰ خروار. بذر (صیفی) - ۱۰ خروار.

مالیات-نقد: ۶۷ تومان. جنس: ۱۰۵ خروار.

علمجات - ۶۵ نفر.

مزرعه مهر ویان:

(بروزن مهتریان) از مزارع قدیم. از نهر مهر ویان مشروب می‌شود از آب رودخانه. در حوالی شهر است، قلعه و سکه ندارد. علمجات آن اهل شهر می‌باشد. ملکی رعایاست و دو مزرعه دیگر جزو اوست که «قبیان» و «پیره مشهد» نام دارد.

محصولات-شتوی: گندم و اغلب جو است. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق.

بذر-[شتوی]: ۶۰ خروار. بذر [صیفی]: ۶ خروار.

مالیات-نقد: ۶ تومان. جنس: ۸۳ خروار.

علمجات-برزگر و حصاد و سقاء و ناطور و...: ۴۰ نفر.

مزرعه فرابه و دنگ:

(بروزن قرابه و سملک) از مزارع قدیم است. از نهر برآوستان مشروب می‌شود. ملکی رعایا. در حوالی شهر واقع است. قلعه و سکه ندارد. علمه جات

آن‌اهالی بلد می‌باشند.

محصولات—شتوی: جو و گندم. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق و کرچک.

بذر شتوی و صیفی: ۵ خروار.

مالیات و عمله‌جات—مالیات، نقد: ۳۱ تومان و ۶ هزار و ده‌شاهی. جنس:

۴۶ خروار.

عمله‌جات: ۳۰ نفر.

مزرعه نجیم آباد:

از مزارع قدیم بوده. مشروب از فناوه و رودخانه هردو می باشد. چندی مخروبه بود در عهد شاه مرحوم دایر شد. در میزی این دولت مالیات به او بسته شده. قلعه و سکنه ندارد. عمله‌جات آن‌اهالی شهرند.

محصولات—شتوی: جو و گندم. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق و کرچک.

بذر (شتوی): ۶ خروار. بذر (صیفی): ۱۲ خروار.

مالیات—نقد: ۳۲ تومان. جنس: ۳۵ خروار.

عمله‌جات—۳ نفر.

مزرعه صالح آباد:

در حوالی شهر واقع و از مزارع قدیم است. از رودخانه مشروب می‌شود. قلعه و سکنه ندارد. ملکی رعایا است. عمله‌جات آن‌اهالی بلد می‌باشند، از نهر شهرستان منشعب می‌شود.

محصولات—گندم، جو، جوزق، کرچک، هندوانه و خربزه است. بذر شتوی آن پنجاه خروار. بذر صیفی دو خروار.

مالیات—نقد: ۵ تومان. جنس: ۸۶ خروار.

عمله‌جات—۳ نفر.

مزرعه طبیشوران:

اسم صحیح آن «طبیشوران» است. از مزارع قدیم و مشروب از رودخانه است. ملکی رعایاست. از نهر شهرستان نهر آن منشعب می‌شود. اراضی آن پشت

باره شهر واقع است. قلعه ندارد. محصولات گندم وجو و جوزق و کسرچک و کنجد و خربزه وهنداوه است. بذر شتوی پنجاه خروار، بذر صیفی آن پنج خروار است. مالیات دیوانی آن یست تومان نقد و سی خروار جو است. عمله جات از بزرگ و حصاد و سقاء وغیره سی نفر است.

مزرعة غزوان :

(بروزن بزدان) از مزارع قدیم. تیول مرحوم میرزا ابوالقاسم مجتبده قمی صاحب قوانین است که حال هم مالیات آندر عوض مستمری نوادگان آن مرحوم است. ملکی آن از ورثه است. در جنوب مزرعة طشقان واقع است. از نهر شهرستان مشروب می شود. قلعه و سکنه ندارد.

محصولات - گندم وجو و جوزق و کسرچک و کنجد و خربزه وهنداوه.

بذر شتوی: ۴۰ خروار، بذر صیفی: ۶ خروار.

مالیات - نقد: ۲۵ تومان و ۵ هزار. جنس: ۴۶ خروار و ۵۰ من.

عمله جات - ۳۰ نفر.

مزرعة کرج :

(بروزن هرزج) از مزارع قدیم معنیر قم است. ملکی علیا و اعیان بلد است مالیات آندر عوض مستمری تیول است. در حوالی بلد واقع است. قلعه و سکنه ندارد. از رو و دخانه از نهر کرج مشروب می شود.

محصولات - شتوی: جو و گندم. صیفی: غالباً هنداوه و جوزق.

بذر شتوی: ۱۵ خروار. بذر صیفی: ۲۰ خروار.

مالیات و عمله جات - مالیات، نقد: ۶۸ تومان. جنس: ۱۳۰ خروار.

عمله جات: ۱۰۰ نفر.

مزرعة ارباب بیجه :

اسم قدیم آن سوای این اسم می باشد. از مزارع وقف مسجد حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است. هنداوه خوب دارد. مشروب از نهر موسوم به کرج می شود. عمله جات آن اهل بلد می باشند.

محصولات - شتوی: جو و گندم. صیفی: هندوانه‌خوب و سایر صیفی‌جات.

بذر شتوی: ۱۵ خروار. بذر صیفی: ۳ خروار و ۳ من.

عمله‌جات - ۱۰ نفر.

مالیات - نقد: ۴ تومان. جنس: ۶ خروار.

مزرعه جمکران (۱):

از مزارع معتبر قم است. در کنار مزارع قم طرف شرقی بلد دریک فرسخی واقع است. قلعه و سکه دارد. اهالی آنجا زرنگ و باهتر می‌باشند اما به قدر کفاایت زراعت آنجا نیستند، از شهر هم زارع و کارگرمی برند. با آن که چهارصد خروار بذر آن می‌باشد به صاحبان آن چیزی عاید نمی‌شود و این به واسطه زیادتی ارباب و مالکین آنجا است. از آب رودخانه مشروب می‌شود. محصول شتوی آن جو و گندم است و صیفی جوزق و هندوانه و کرچک است.

بذر شتوی و صیفی: ۵۰۰ خروار.

مالیات - نقد: ۳۴۳ تومان. جنس: ۵ خروار.

عمله‌جات - ۳۰۰ نفر.

مزرعه زرقان:

اسم قدیم آن «ازدورقان» می‌باشد از کثرت استعمال «زرقان» شده است. مشروب از رودخانه می‌باشد. قلعه مختصراً دارد. هفت خانوار منزل دارند. از نهر بر اوستان آب پر می‌دارد.

محصولات جو و گندم و جوزق و کرچک و خربزه است.

بذر شتوی: ۲۵ خروار. بذر صیفی: ۵ خروار.

مالیات - نقد: ۲ تومان و ۶۰۰ ریال. جنس: ۸ خروار.

عمله‌جات - ۷ خانوار.

مزرعه ابرستجان:

(بروزن بهمن نشان) از مزارع قدیم است. سابقاً قلعه و سکه داشته ولی حال قلعه آن خراب است. عمله‌جات آن اهالی بلدی باشند. از رودخانه مشروب

- [اصل: جمعکران].

می شود. در دامنه کوه بزدان کدر نیم فرسخی شهر است واقع است. نهر آن مشهور به نهر ابرستجان است. ملکی رعایاست جزوی خالصه دارد.
محصولات - گندم، جو، خربزه و جوزق.

بذر شتوی: ۳۰۰ خروار. بذر صیفی: ۵ خروار.
مالیات - نقد: ۳۰۰ تومان. جنس: ۴۳۰ خروار.
عملهجالات - ۳۰۰ نفر.

مزروعه سواران:

از مزارع قدیم است. از نهر ابرستجان مشروب می شود. قلعه ندارد.
عملهجالات آن از شهر است.

محصولات - جو و گندم، خربزه، هندوانه و جوزق.
بذر شتوی: ۲۵ خروار. بذر صیفی: ۵ خروار.
مالیات - نقد: ۳۰ تومان. جنس: ۴۶ خروار.
عملهجالات - ۲۰ نفر.

مزروعه هندیجان:

از مزارع قدیمه است. ملکی رعایا. مشروب از رودخانه است. قلعه و سکه ندارد. در حوالی بلد واقع است. عملهجالات آن اهالی بلدمی باشند.

محصولات - شتوی: گندم و جو. صیفی: جوزق، خربزه، هندوانه، خیار.
بذر شتوی: ۱۲۰ خروار. بذر صیفی: ۱۵ خروار.
مالیات - نقد: ۱۰۶ تومان. جنس: ۱۳۵ خروار.
عملهجالات - ۴۰ نفر.

مزروعه هزدیجان:

از مزارع قدیم و ملکی رعایاست. مشروب از رودخانه از نهر هزدیجان است. قلعه و سکه ندارد. در حوالی شهر واقع است. عملهجالات آن اهل بلدند.

محصولات - شتوی: گندم و جو. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق،
کرچک، خیار.

بذر (شتوی) : ۹۰ خروار : بذر (صیفی) : ۱۰ خروار .
 مالیات - نقد : ۸۰ تومان . جنس : ۱۱۵ خروار .
 عمله‌جات - ۵۰ نفر .

مزرعه خمآباد و جردکان :

از تپولات جناب آقا سید حسین متولی باشی است . در حوالی بلد واقع
 است . از رودخانه مشروب می‌شود . عمله آن اهل شهر است .

محصولات - شتوی : گندم ، جو . صیفی : هندوانه ، جوزق .

بذر شتوی : ۴۰ خروار . بذر صیفی : ۳ خروار .

مالیات - نقد : ۲۸ تومان . جنس : ۴۶ خروار .

عمله‌جات - ۲۰ نفر .

مزرعه فردوس :

در کنار رودخانه واقع است و باغات زیاد در آنجا بنیاد شده ، در جزو
 باغات ثبت می‌شود . از نهر فردوس مشروب می‌شوند .

مزرعه جفت‌کاوسر :

از مزارع قدیم است . اسم اول آن خمآباد است حال بهاین اسم مشهور
 است . بسیار نزدیک است . از نهر مزدیجان مشروب می‌شود . عمله آن اهل
 شهر است .

محصولات - مثل سایر مزارع .

مالیات - نقد : ۵ تومان . جنس : ۷۶ خروار .

عمله‌جات - ۳۰ نفر .

مزرعه گمیدان :

درجی بلد واقع واز مزارع قدیم است . بسیار معتبر ، ملکی رعایا ،
 مشروب از رودخانه ، عمله آن اهالی بلد می‌باشند . از نهر گمیدان آب می‌برد .

محصولات - شتوی : گندم و جو است . صیفی : خربزه ، جوزق ، خوار .

بذر - شتوی : ۱۲۰ خروار . صیفی : ۱۰ خروار .

مالبات - نقد : ۷۸ تومان . جنس : ۱۱۰ خروار .

عمله جات - ۵۰ نفر .

مزرعه جمر و سعد آباد :

از مزارع قدیم واذنه کمیدان از رو دخانه مشروب می شود . در زیر بلد واقع است .

محصولات - شتوی: جو و گندم بسیار خوب . صیفی: جوزق بسیار خوب .

بذر - شتوی : ۹۰ خروار . صیفی : ۱۰ خروار .

مالبات - نقد : ۷۶ تومان . جنس : ۹۶ خروار .

عمله جات - ۴۰ نفر .

مزرعه مسکران :

از مزارع قدیم . در طرف علیای بلد در دامنه کوه واقع است . در سابق

الله‌متعبری داشته حال مخروبه است . عمله آن ساکن (۱) شهرمی باشند و تا شهر بلک فرنگ است .

محصولات - شتوی : جو ، گندم . صیفی : هندوانه ، جوزق .

بذر - شتوی : ۳۰ خروار . صیفی : ۴ خروار .

مالبات - از بابت ملکی سوای موقوفه : ۱۴ تومان .

عمله جات - ۲۵ نفر .

مزارع کوچک :

چون بعضی مزارع کوچک بود که قابل تجزیه و شرح جداگانه نبود اسامی کلیه آبادی آنها نوشته می شود که از قلم نیافتند :

مزرعه شریقه بیکم - ۲۰ تومان .

مزرعه عنایت بیک - ۱۰ تومان و ۶۰ هزار .

مزرعه علی آباد - ۱۴ تومان .

مزرعه بیست خرواره - نقد : ۱۳ تومان . جنس : ۱۹ خروار .

مزرعه نصوح آباد — نقد : ۵۷ تومان . جنس : ۸ خروار و ۵۵ من .
مزرعه جفته — نقد : ۶۵ تومان . جنس : ۸ خروار .
مزرعه جمالیه — نقد : ۶هزار و ده‌شاهی . جنس : ۱ خروار .
مزرعه اراضی رودخانه صفائی آباد — نقد : ۱ تومان و ۸ هزار .
جنس : ۳ خروار و ۵۰ من .
مزرعه محل باغ‌منده — ۱۷ تومان و بیک قران .
مزرعه اسدالله — ۸ تومان و ۵ هزار .
مزرعه کهنه و یلمق — در علیای بلده واقع در خارج دروازه قلعه .
ماليات ندارد .
محصولات اين چند مزرعه — شتوی : جو و گندم . صيفی : خيار، جوزق .
بذر — شتوی : ۱۰۰ خروار . صيفی : ۱۰ خروار . ماليات على التخمين — نقد :
۱۰۰ تومان . جنس : ۵ خروار . عمله‌جات — ۱۰۰ نفر .

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

پرمان جلسه علوم اسلامی

باغات

باغات بلده قم تمامی از آب رودخانه مشرف می شود. در قدیم سوای اشجار انار و انجیر چیز دیگر نداشت ولی حال اغلب میوه جات یافت می شود مگر این که بوساطه گرمی هوا دوام آنها کم می باشد و عمله جات باغات هم در بلد ساکند.

باغات قم بعضی در داخل حصار واقع است و برخی در خارج. در این سوابت آقا میرزا حبیب الله میرزه هریک را از قدیم و جدید مالیات بسته است.

باغات (۱) طرف دروازه معصومه

که آبادترین باغات قم می باشد :

باغ آقاضیع - در طرف راه عراق در بالای باغات واقع است. سابق خیلی آباد بوده ولی حال آباد نیست. مقدار آن از قرار حساب جریب (۲) ۴۰ جریب.

باغ عباسقلی بیک - در اسفل باغ اول واقع است. از همه نوع اشجار دارد ۵۰ جریب.

باغ بالای مرحوم حاجی اصغر خان که حاجی عسگر می گویند و در اسل باغ عباسقلی بیک واقع است. خود حاجی اصغر خان اورا آباد نموده. از همه نوع میوه دارد خصوصاً میوه بهاری. ۸۰ جریب

باغ دراز - چون طول آن زیاد است به این اسم مشهور است. آلوسیاه

۱- [اصل : باغ].

۲- هر جریبی ده من بذرافشان است.

اور از شهربت خوبی بهتر از گوجه خریدار می‌باشد. ۵۶ جریب.

باغ وزیر - کنون خبلی آباد است. ۴۰ جریب.

باغ قاسم دیاغ - که حال درقطعه شده است. در جنوب باغ حاجی اصغر خان است. ۹۰ جریب.

باغ حماط (۱) - از باغات قدیم، جنوب باغ دراز است. ۲۵ جریب آن خبلی آباد است. ۶۰ جریب.

باغ شاهزاده - که مرحوم حاجی سید جواد مجتبی آنرا آباد نموده است. ۹۰ جریب.

باغ نیم حصه - جناب متولی باشی - نزدیک به شهر و خبلی آباد است. ۴۰ جریب.

باغ هارون آباد - که آبادی متوسطی دارد. ۴۰ جریب.

باغ دودانگه - معروف به باغ پایین حاجی اصغر خان که آن مرحوم آنجا را آباد نموده. نزدیک شهر است. ۸۰ جریب.

باغ مهندسیه - که تازه از طرف دولت احداث شده و مهمان خانه دولتش است.

باغ حاج ابراهیم - که جز دیوار اشجاری ندارد و چون حاجی ابراهیم تاجر بود آن را کار و اسرار قرار داد لیکن به باغ معروف است.

باغ پاجاک - ملکی جناب متولی است که آنجا را آباد نموده. داخل در حصار است. ۳۰ جریب.

باغ پنبه - دو ثلث آن پیونات مردم شده است. ثلث دیگر دو قطعه باغ آباد است. ۴۰ جریب.

باغ فخر آباد - ملکی متولی است و داخل در شهر است که آباد شده. ۶ جریب.

باغ ورثه حاجی میرزا محمد علی - جنوب باغات متولی است.

۱ - حماط در ثبت دفتر است. عماد هم می‌گویند.

چندان آبادی ندارد. ۳۰ جریب.

باغ حاجی علی خان - درجن باغ حاجی میرزا محمد علی است
است که چندان آبادی ندارد. ۲۵ جریب.

باغ شمس آباد - تپول مرحوم میرزا صاحب قوانین است. ۳۰ جریب.

باغ گاو چاه - از باغات قدیم است. آبادی متسطی دارد. ۲۵ جریب.

باغ نوسرو کاج - درمیان شهر است. از باغات قدیم است. از عمارات آن معلوم می شود که مسکن یکی از اعیان بوده ولی حال چندان آبادی ندارد.
۲۵ جریب.

باغ سلاخ خانه - در طرف دروازه ری واقع است. سه قطعه می باشد،
یک قطعه آنملکی مرحوم حاجی محمد رضا یک است که آباد است، دو قطعه
دیگر اناری دارد. ۱۲۰ جریب.

باغات طرف دروازه قلعه و دروازه کاشان

که از بابت خارج و داخل از قدیم وجود دید موافق میزی مالیات دارد(۱):

باغ صاحب آباد - جدید است، در عهد شاه مرحوم میرزا علی رضای
محتجهد آنرا آباد نموده است. ۱۰۰ جریب.

باغ حیدری - از باغات قدیم، در خارج دروازه کاشان است، چندان
آبادی ندارد. ۴۰ جریب.

باغ زیدان - از باغات موقوفه، مزروعه ای هم به این اسم دارد. ۸۰ جریب.

باغ محب - از قدیم و در طرف دروازه کاشان واقع است. ۵۰ جریب.

باغ کرباسی - از باغات قدیم است، متولی آن را خریده، نهایت
خوبی را دارد. ۵۰ جریب.

باغ خواجه جعفر - از قدیم است که حال چند قطعه شده و آباد است.

۵۰ جریب.

- لیکن [مقدار] آن تا کنون زیاد شده.

- باغ گنبد سبز** - از باغات قدیم و قبور مشایخ اشعری در این باغ است. [نژدیک] مزار علی بن جفر است. ۳۰ جریب.
- باغ شاه مراد** - در جنب باغ گنبد سبز است و بهلوی آن باغ شیخ محمد حسن است. ۸ جریب.
- باغ پشم** - از باغات قدیم. در طرف دروازه کاشان واقع است. ۲۵ جریب.
- باغ قاسم** - از باغات قدیم. طرف دروازه کاشان واقع است. ۵۰ جریب.
- باغ ارغوان** - مشهور به باغچه علی آبادی. در جنب باره شهر واقع است. ۲۵ جریب.
- باغ دراز آقا ابوالقاسم** - در جنب باغ ارغوان پشت باره شهر است. ۳۰ جریب.
- باغ سلطانیم** - از باغات قدیم. داخل در حصار است. ۱۱۰ جریب.
- باغ قلعه مشرف** - از باغات قدیم. جنب دروازه قلعه است. ۱۰ جریب.
- باغ قلعه میرزا جان** - از باغات قدیم. داخل حصار شهر است. ۷۰ جریب.
- باغ قلعه حاجی میر علی نقی** - از باغات قدیم. جنب باغ میرزا جان است. ۵۰ جریب.
- باغ مشهور به باغچه نو** - از باغات موقوفه. پشت دیوار رودخانه است. ۲۰ جریب.
- باغ نو** - موقوفه حضرت معصومه است، داخل حصار شهر، به تصرف متولی است. ۱۰۰ جریب.
- باغ کوچه خوزیان** - از باغات قدیم است. مرحوم کیاوس میرزای حاکم اورا خرید و عمارت نمود. حال یوتات شهر شده، قدری از آن باغ است. ۲۰ جریب.

باغ دلگشا - از باغات قدیم و داخل حصار شهر است. ۲۵ جریب.
باغ قاضی - از باغات قدیم است. در میان شهر واقع است که حال
خانه شده، قدری از باغ باقی است. عجرب.

باغ مورچی - از باغات قدیم، داخل حصار است. ۱۵ جریب.
باغ قهیان - از موقوفات جدید است. در عهد شاه مرحوم آباد شده
است. ۱۵ جریب.

باغ حاجی میرزا صفوی خادم - از باغات جدید است و مختصر.
۶ جریب.

باغ سیدان - از باغات قدیم و خارج دروازه قلعه است. ۲۵ جریب.
باغ صفا - سقطه شده. از باغات قدیم است. ۷۰ جریب.
باغ غیاث آباد - از باغات جدید و در این دولت آباد شده است. ۵۰
جریب.

باغ ذنبیل آباد - از باغات قدیم و جناب متولی آن را آباد نمود و
کون نهایت تعریف را دارد. ۷۰ جریب.

باغ ریگ - داخل حصار شهر است. از باغات قدیم است. انار و
انجیر زیاد دارد. ۵۰ جریب.

باغ محمد تقی بیک ازباب - از باغات جدید، خارج دروازه قلعه
می باشد. وقف تعزیه داری است. ۲۰ جریب.

پر نال جامع علوم انسانی

[اماکن و بقاع و مستغلات]

اماکن متبر که : ۳۹ باب .

بقاع مقدسه - ۲۹ باب :

روضه مبارکه جناب فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام (۱) - بقعة شاه

۱ - بانی بنای روضه مبارکه شاه ییگی بیگم دختر امیر تمور گور کانی است. بانی کاشی معرق روضه مبارکه شاه عباس ثانی و بانی ضریح نقره هم شاه عباس ثانی است. بانی کاشی معرق ایوان طلا شاه طهماسب است . بانی طلاکاری ایوان اعلی حضرت اقدس شهر باری ناصر الدین شاه قاجار روزنای قده است . بانی درب طلای بقעה فتحعلی شاه طاب ثراه است که چهار هزار یا سه هزار تومان خرج شده است . قیمت درب مرصع ضریح مطهر سه هزار تومان و قیمت قندیل که وسط بقעה آویخته است چهار هزار تومان است . گبد طلا از بناهای فتحعلی شاه است که دوازده هزار تومان خرج شده است . صحن قدیم از بناهای شادقلی است که بعداز آن فتحعلی شاه آنجا را وسعت داده است و مدرسه دارالشفا از بناهای فتحعلی شاه است و خشت طلای گلستان سقاچانه از تنه خشت های گبد حضرت امیر علیه السلام است که نادر طلا کرده است و کریاس صحن جدید با بالاخانه فرق آن از بناهای اسماعیل خان و کیل الملک است . گلستانهای طلاکاشی کاری آن از بناهای حاجی حسین خان شهاب الملک نظام الدوله است و طلای گلستانهای مذکوره را حضرت والانایب السلطنه امیر کیر روحی فداه مقرر فرمودند که درست کنند و به معماری استاد حسن معماریه اتمام رسید . ایوان مدرسه که از مترنس های خوب روزگار است از بناهای شاه

حمزه - بقعة شاه ظهیر - موسویان - سلطان محمد شریف - احمد بن قاسم - علی بن یا بوده - احمد بن اسحاق - بقعة امامزاده خالکفرج - شاه ابراهیم - شاه جعفر - سید معصوم - امامزاده زید - شاه جمال - هادی و مهدی، یک فرسخی شهر شاه سید علی - شاه ابراهیم - شاه طیب و طاهر - ساریه خاتون - علی بن جعفر - شاه ابراهیم - شاه جمال - شاه اسماعیل - شاپور علی - بقعة معصومه کهک - امام زاده هادی - مشهد بلوك اردنهال - معصومه قاسم آباد - بقعة میرزا ابوالقاسم مجتهد قمی .

مسجد و مدارس :

مسجد معروفة: مسجد جامع - مسجد امام حسن - مسجد حاجی ملا محمد صادق مجتبی - مسجد عشق علی .

مدارس: مدرسه آستانه مقدسه - مدرسه مهدی قلی خان - مدرسه جناب حاجی - مدرسه ناصریه - مدرسه مشهور به لکها - مدرسه محمد مؤمن خان .

مستغلات :

باب ۹۵۱

خانات و تیمچه‌ها : ۲۷ باب - حمام: ۴۵ باب - دکان سماری: ۱۱

باب - خیاطی: ۳ باب - بزاری: ۷۷ باب - بقالی: ۷۰ باب - قصابی: ۱۸

باب - کفاشی: ۱۴ باب - خراطی: ۷ باب - سراجی: ۱ باب - تباکوفروشی:

۲۸ باب - حللاجی: ۴۰ باب - خرده فروشی: ۱۰ باب - گچ بزی: ۱۱ باب -

عصاری: ۶ باب - چیت سازی: ۷ باب - خرازی: ۷ باب - نجاری: ۱۹ باب -

→ طهماسب است و از جمله نفایس روزگار جوشن و اسباب‌های حسین قلی خان

فاجار است که در خزانه آن حضرت سلام الله علیہا است و چهارده هزار تومان

قیمت دارد .

این تعریف انکشاف رامیرزا علی نقی پسر خازن آستانه مبارکه به این

حیر غلامحسین داد. چون فرصتی نداشتم صحبت و سقم آن را درست رسیدم کی

نکردم والله اعلم بالصواب .

مسکری: ۲۷ باب - حلواپی: ۴۹ باب - جوراب دوزی: ۱۳ باب - صفاری: ۱۴ باب - حلاجی (۱): ۲۷ باب - ارسی دوزی: ۳۰ باب - صرافی: ۷ باب - کلاه دوزی: ۹ باب - پالان دوزی: ۱۱ باب - حدادی: ۱۹ باب - چیلانگری: ۶ باب - دباغی: ۱۹ باب - نمدمالی: ۳۰ باب - صباخی: ۲۱ باب - نخودبریزی: ۱۴ باب - عطاری: ۵۷ باب - آجرپزی: ۰۱ دستگاه - کوزه فروشی: ۱۹ باب - زرگری: ۷ باب - پاره دوزی: ۲۰ باب - نعل بندی: ۸ باب - دوانگری: ۸ باب - قصاعی و کاشی پزی: ۸ باب - علاقه بندی: ۱۴ باب - کله پزی: ۱۸ باب - خبازی: ۶ باب - کوزه فروشی (۱): ۱۲ باب - جایی فروشی: ۵ باب - قنادی: ۲ باب - طواحين: ۱۷ حجر - یخچال: ۷ باب .

بیو تات اهالی شهر :

۳۷۲۴ باب در سال گرانی مخروبه و بی‌سکه مانده: ۶۰۰ باب .

= ۳۱۲۴ باب

خانه‌های علیا و سادات: ۷۳۹ باب. عمله‌جات مزروعی و باغات: ۱۰۰۰ باب. مالکین زراعت و باغات: ۹۰ باب. اصناف بازار: ۹۳ باب. خوش‌نشین و غرباء. ۳۶۸ .
مقرر آنفوس: نوزده هزار و هفت صد و پنجاه نفر است .

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرنجی

ریال جامع علوم انسانی

- [نکرار شده است با رقیع دیگر. یکی از «حلاجی» هادر ثبت حکومتی

گویا «علافی» بوده است].

ایلات دارالایمان قم

اصل آنها از ولایت فارس است. در عهد خاقان شهید آنها را کوچانیده در قم سکنی دادند. هفت طایفه می باشند که بعضی سکنه شهر شدند و بعضی در قلعه جات حومه شهر منزل گرفتند. واولاً صاحب حشم نبودند تا به مروردهور صاحب شتر و گوسفند شدند و هر یک در طرفی از حومه قم متوجه گرفتند و مالیات دیوانی نداشتند.

در دولت خاقان خلد آشیان هر طایفه از آنها خود را به یکی از علمای بلد چسبانیده، بنای شرارت را گذاشتند تا آن که از قته آنها چند قتلی اتفاق افتاده، اسباب کدورت وقتنه علمای اعلام شدند. حسب الامر امنای دولت خاقان خلد آشیان چند نفر به جهت تنبیه آنها مأمور و مبلغ پانصد تومان از آنها بهاسم جریمه گرفته شد.

پس از آن حکام بعد آن وجه راهمه ساله از آنها دریافت نمودند تا آن که مبلغ مزبور جزو جمع کتابچه دیوانی شد. چند سال از عهده مالیات بر. می آمدند تا اوخر دولت خاقان خلد آشیان دویست و پنجاه تومان آنرا تحفیض مرحوم نمودند. در سنتون بعد به اسم فرع ورسوم تحفیض ویشکش سرباز مالیات آنها زیاد شد تا هفت صد و شصت و چهار تومان رسید. در میزی جدید این دولت جاوبد آیت مالیات آنها به مبلغ هزار و صد و بیست و پنج تومان قرار گرفت.

نوکر دیوانی ندارند. تدارک نوکر آنها در جزو هزار تومان که به جهت موقوفی نوکر قم اضافه مالیات نمودند اضافه مالیات آنها شده. جوانان کاری

تمایان دارند. تعداد نفوس و مرتع هر طایفه در جزو طوابیف آنها نوشته شده است.

طایفه زندیه :

از احفاد کریم خان زند واقربای او می‌باشد. در دولت خاقان شهید بزرگان آنها را مکوف البصر و مستمری داده، در قم سکنی دادند. الان معتبر ترین ایلات قم هستند.

سه تیره شده‌اند: یک‌ثلث آنها زند شهری است که خانه‌های آنها در شهر است و مرتع آنها در شاه‌آباد خاصه هموار و نارج که طرف قبله قم است در کنار رودخانه اناربار، و یک‌ثلث آنها قشلاق در قلعه نصرت آباد و هموار کوه گندم گلمز دارند. کوه مشهور به یزدان محل قشلاق آنهاست و تا حوالی کاسه کمر که سه فرسخی قم است مرتع دارند، و یک‌ثلث سوم قشلاق در هموار و نارج از میل قریه طایقان دارند تا راه کور خلچ و بیلاق هر سه تیره در فراهان است که به اهل عراق حق المرتع و صدسه می‌دهند.

جوانان کاری و حشم معتبر دارند. اغلب آنها صاحب دولت و مکنت هستند و شایسته هر خدمتی می‌باشند و مالیات دیوانی آنها جزو قم است.

مالیات: ۳۲۲ نومان (مالیات: ۲۹۲ نومان. حق المرتع: ۳۰ نومان).

تعداد نفوس: ۲۸۵ نفر (ذکور: ۹۵ نفر - اناث: ۸۰ نفر - اطفال: ۱۱۰

نفر).

طایفه گائینی:

از ایلات معتبر و بزرگان آنها در شهر قم منزل دارند. قشلاق آنها از هر زاب یک فرسخی قم است تا پل دلاک و رودخانه ساوه و بیلاق به طرف شاهسون بقدادی و مزدقان و سامان و یاتان می‌روند. در بیلاق با ایل شاهسون مجاورت دارند. در آن حدود که بیلاق می‌کنند حق المرتع و صدسه نمی‌دهند. مالیات آنها همان است که جزو دار الایمان قم است. بعضی دهات و مزارع در کنار رودخانه قراجی ساوه دارند. حشم آنها معتبر است.

مالیات وغیره: ۱۸۹ تومان (مالیات: ۱۳۹ تومان. حق المرتع: ۵۰ تومان).

تعداد نفوس: ۲۲۵ نفر (ذکور: ۷۰ نفر - انان: ۶۰ نفر - اطفال: ۹۵ نفر).

طایفه سعدوند:

در قنوات و قلعه‌جات قم سکنی دارند. مرتع آنها در حدود سراجه و توابع قم است. حشم آنها اکثر شتر است و گوسفند دارند. بعضی سکنه قلعه‌مؤمن آباد و حاجی آباد هستند بعضی در رستم آباد و نواران می‌باشد. اغلب آنها حرفة رعیتی و خربزه کاری دارند. در حدود زستان حشم آنها به قریه شمس آباد خالصه می‌رود و گلش زار شمس آباد را اجاره کرده، در زستان‌ها آنجا به سرمی برند (۱). بازی‌های قبرود هم مرتع آنهاست. مردان رعیت و کارдан دارند و اغلب صاحب مکنت هستند. مالیات و نفوس آنها از این قرار است:

مالیات: ۳۰۰ تومان (مالیات: ۲۹۰ تومان. حق المرتع: ۱۰ تومان).

تعداد نفوس در جزو قنوات که محل نشیمن آنهاست نوشته می‌شود.

طایفه عبدالملکی:

از سکنه شهر دارالایمان قم می‌باشند. جمعیت آنها از سایر ایلات کمتر می‌باشد، بازند شهری جمع می‌شود و حشم آنها چندان اعتباری ندارد. اکثر جوانان آنها به خدمه اتدیوانی از قبیل فراشی و نوکری او باب شهری مشغولند. مرتع آنها در قله قم (۲) در هموار و نارج است، بعضی را از مرع معاش به کرایه کشی و شتر و قاطر است. گوسفند کمی دارند و بیلاق نمی‌روند.

مالیات: ۶۵۷ تومان (مالیات: ۵۵۵ تومان - حق المرتع: ۱۰۲ تومان)

نفوس در جزو تعداد شهر است.

۱- [اصل: به آنجا سرمی برند].

۲- [اصل: هم].

طایفه کلهر:

از سکنه شهرند. حرف آنها بعضی فراش‌های حکومتی از آنها هستند و بعضی نوکری علما را دارند. حشم آنها بسیار کم است. مرتع آنها در اسفل قم در بایرهای هرزاب و علائی و کفتار کوه است. از عهده‌مایلیات قدیم بر نمی‌آمدند در ممیزی جدید تخفیف به مایلیات آنها داده شد. آنقدر جوانان که دارند آراسه و نمایان هستند.

مالیات: ۱۰۰ تومان (مالیات: ۹۰ تومان. حق المربع: ۱۰ تومان).

نفوس: در جزو تعداد شهر نوشته شده است.

طایفه گرزه بیر:

از سکنه شهرند. شترو و گوسقندندارند. اکثر آنها از قاطرداری و چار و اداری گذران می‌کند و برخی به کار رعیتی مشغولند. چندان جمعیتی ندارند. نوکر هم نیستند.

مالیات: ۸۵ تومان (سرخط داده شده: ۷۰ تومان. اضافه ثانی: ۱۵ تومان).

نفوس: در جزو سکنه شهر نوشته شده است.

طایفه لشنى:

از سکنه شهرند. در جزو مالیات قدیم مایلیاتی داشتند، اکثر مردهای آنها تمام شدند چند سال مالیات آنها لاوصول بود و بعضی مالیات را از زنان می‌گرفتند. حشم و شتری ندارند. در ممیزی جدید تخفیف به آنها مرحمت شد.

مالیات: ۷ تومان.

نفوس: در جزو سکنه شهر است.

* * *

اعیان و اشراف سکنه قم و طایفه‌اند:

اول - **طایفه حاجی حسینی** است که مردم نجیب و با محبت دارای صفات حسن هستند. اصنوان گرجی است. اغلب آنها صاحبان خط و کمال و

سخاوت و سلیقه می باشد و حاجی حین خیلی بدوآ پریشان بوده، بعد از برادران خود جدا شده و مالی بیدا کرده در محله «عشقعلی» منزل داشت و آنجاها را خرید و رئیس طایفه شد.

پس از آن حاجی اصغر خان از اولاد او ترقی کرده، اول شخص قم بوده است که طایفه ییگدلی صبح و شام در خانه او حاضر می شده و ادب می کردند. پسر او غلامحسین خان بود که امسال مرحوم شد. پسر غلامحسین خان، احمدخان است که ریاست این طایفه با او است. باغات و املاک وزرایت معتبر دارد. رعایا و عمله و مستأجرین دارد. امرشان از این راه می گذرد و احمدخان در این سال نایب الحکومه بلوکات قم بود و شکرالله خان که پسر عمومی اوست ایل ییگی ایل زند است.

طایفه دیگر - ییگدلی است که مخفف «یوک دل» می باشد و «دل» در ترکی زبان را گویند، یعنی درشت زبان و جسور هستند. این طایفه مثل حاجی حسینی باغات وزرایت دارند و ارباب شهرند. لطفعلی ییک آذرب صاحب تذکره و حاجی رشیدخان خوش نویس از این طایفه می باشد. الان هم مردمان با کمال و باخت و باندیر و عقل در میان آنها بسیار است. ارباب سلیقه هستند لیکن بد معامله و اهل تزویر و خدعاً نند.

پرو شکا و علوم انسانی و بحث های فرقه ای

پرتال جامع علوم انسانی

قراء و توابع

کدر نواحی و اطراف قم واقع است که بعد مسافت هریک تا به شهر قربیب یک فرسخ الی دو فرسخ می باشد و هر آبادی آن قنات مخصوص دارد که قنوات آن تمامی قدیم بوده ولی به واسطه غله افغان و نبودن امنیت مخربه شده بودند و در اواخر سلطنت خاقان الی زماننا هذا که مردم در مهد امن و امان غنوده‌اند به خیال آبادی آنها افتاده‌اند خصوصاً در این دولت جاوید مدت که اغلب آنها آباد شده است و در سنّة تحویل کمیزده سال قبل باشدار جانت امنی دولت ممیزی مأمور به تعديل شده، اگرچه بعضی از آنها رادر اول دولت ممیزی کرده بودند ولی تمامی آنها مقرب الخاقان میرزا حبیب‌الله ممیز به دقت رسیدگی کرده بره یک جمعی بسته است.

قریه کریم آباد :

در سفلای باد واقع است. ملکی رعایاست. زراعت آن از قنات مشروب می شود. قلعه مختصری دارد و به قدرده خانوار در آنجا ساکن می باشند. آب قنات آن فی الجمله شوری دارد، در عهد شاه مرحوم [دایر] شده. از قنوات مخربه قدیم است.

محصولات - شتوی: جو و گندم. صیفی: جوزق.

بذر - شتوی: ۳۰ خروار. صیفی (بذر جوزق): ۵ خروار.
عمله‌جات - ۱۰ خانوار.

مالبات - نقد: ۱۸ تومان و ۵ هزار. جنس: ۵ خروار و ۴۰ من.

قریه فتح آباد :

ملکی رعایا است، قدری از آن موقوفه، صرف تعزیه‌داری می شود. قلعه

و سکنه رارد. به قدر پانزده خانوار ساکن آنجا می باشد. قنات اودر عهد شاه مرحوم دایر شده آب آن شرین است. محصول آن متوسط است. بذر غالب گدم و جوزق است. عدد نفوس: ۸۵ نفر.

محصولات - شتوی: جو و گندم. صیفی: جوزق و هندوانه.

بذر - شتوی: ۴۰ خروار. صیفی: ۷ خروار.

عمله‌جات - ۱۵ خانوار.

مالیات - از بابت ملکی. نقد: ۵ تومان. جنس: ۳ خروار.

قریهٔ حصار شنه :

قنات آذاز طرف مشرق به غرب می آید. از قنوات قدیم است. در عهد خاقان مغفور دایر شده است، قلعه و سکنه دارد، دو فرسخ تا شهر مسافت دارد. اغلب آنجا عرب خراسانی می باشند. آب آن شرین است.

محصولات - شتوی: جو و گندم. صیفی: جوزق، هندوانه.

بذر - شتوی: ۳۵ خروار. صیفی: ۸ خروار.

عمله‌جات و خوش نشین - ۶ خانوار.

نفوس ۲۱۲ نفر.

مالیات - نقد: ۲۰ تومان. جنس: ۱۰ خروار.

قریهٔ کرم آباد :

قنات آنهم از طرف مشرق می آید و قدیم است، در این دولت دایر شده. قلعه و سکنه دارد. دو فرسخ مسافت آن تا شهر است. اغلب آنجا عرب خراسانی می باشند. آب آن شرین است. کنار جاده کاشان واقع است.

محصولات - جو و گندم، جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: ۳۰ خروار. صیفی: ۷ خروار.

عمله‌جات و خوش نشین - ۲۵ خانوار.

مالیات - نقد: ۱۴ تومان. جنس: ۶ خروار.

مزروعهٔ جنت آباد :

قنات آن قدیم است ولی در عهد شاه مرحوم دایر شده ولی نقص کلی

دارد به جهت آن که هر وقت باد شدیدی حرکت می‌کند مثل قنوات پردازشنه اباشه می‌شود. قلعه و سکنه ندارد. رعایای آن در قلعه حصار شده ساکن می‌باشند. ملکی رعایاست.

محصولات - شتوی: جو و گندم. صیفی: هندوانه، جوزق.

بذر - شتوی: ۱۵ خروار. صیفی: ۳ خروار.

عمله‌جات - قریب پنج خانوار ساکن حصار شده دارد.

مالیات - نقد: ۵ تومان و ۳ هزار و ۰۰۶ دینار. جنس: ۳ خروار.

قریه همارک آباد:

قات آن قدیم است در عهد شاه مرحوم دایر شده؛ بسیار معتر است. آب شیرین گوارا دارد، ملک با استعداد. یک فرسخی شهر واقع است. باع معتر دارد. همه نوع محصول در آنجا خوب می‌شود. قلعه و سکنه دارد.

محصولات - شتوی: گندم، جو. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: ۸۰ خروار. صیفی: ۱۵ خروار.

عمله‌جات - از ایل سعدوند و خلچ: ۴۰ خانوار.

مالیات - نقد: ۳۲ تومان و ۵ هزار. جنس: ۱۵ خروار.

مزروعه جعفر آباد:

قات آن قدیم بوده بعده مخروبه شدن در عهد شاه مرحوم واوایل این دولت آباد شده. قات او متوسط است از اراضی هم متوسط. قلعه و سکنه ندارد. اغلب عمله‌جات آن در قریه حسن آباد ساکن می‌باشند.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: ۲۰ خروار. صیفی: ۳ خروار.

عمله‌جات: ۱۰ خانوار.

مالیات - نقد: ۶ تومان. جنس: ۲ خروار.

مزروعه فرج آباد سنگ تراشها:

قات بسیار مختصری دارد و اغلب اوقات بعضی از مردم که با او عناددارند

اور اخراج می‌کنند. در این دولت آباد شده است. قلعه و سکنه ندارد. اهالی در سایر قلاع مسکن دارند.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیغی: جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: عخروار. صیغی: اخروار ۵۰ من.

عمله‌جات - عخانوار.

مالیات - نقد: ۲ تومان و ۶ هزار و ده شاهی. جنس: ۵ خروار.

مزروعه شورک آباد:

مشهور به قنات نو. در عهد شاه مرحوم دایر شده. از قوات قدیم می‌باشد. آب آن خوب است. اراضی آن کم استعداد است. تا شهر دو فرسخ است. رعیت آنجا ساکن حسن آباد است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیغی: جوزق، کرچک، خربزه.

بذر - شتوی: ۲۵ خروار. صیغی: ۵ خروار.

عمله‌جات - ۱۰ خانوار.

مالیات - نقد: ۴ تومان. جنس: ۳۰ خروار.

مزروعه رضا آباد:

قنات مختصراً می‌باشد. در این دولت آباد شده. از قوات قدیم می‌باشد. آب و زمین کمی دارد که درست دخل آن به خرج قنات اووفا ندارد. در دو فرسخی شهر می‌باشد، رعیت آن در سایر قلاع می‌باشد.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیغی: جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: ۱۰ خروار. صیغی: ۲ خروار.

مالیات - نقد: ۲ تومان و ۸ هزار. جنس: ۵ خروار.

عمله‌جات - ۵ خانوار.

قریهٔ حسین آباد:

ملکی سر کار علیه عالیه شکوه السلطنه وغیره (۱). از قوات بسیار مختصراً.

-۱ [کذا].

در عهد شاه مرحوم آباد شده. از قنوات قدیم است. آب و زمین کمی دارد. دخل

آن و قابه خرج دارد (۱). دردو فرسخی شهر واقع است.

محصولات - جو، گندم، جوزق، خربزه، هندوانه.

عملهجالات و خوش نشین - ۱۰ خانوار.

بذر - شتوی: ۸ خروار. صیفی: ۲ خروار.

مالیات - نقد: ۶ تومان و سی شاهی. جنس: ۲ خروار و ۶ من.

قریهٔ فرح آباد بزرگ:

ملکی علماء است. قنات معتبری است. در عهد خاقان مغفور دایر شده.

از قنوات معروبة قدیم است. خربزه آنجا بسیار خوب می‌شود، سایر محصولات

هم خوب است. آب شیرین گوارا دارد. دردو فرسخی شهر واقع است. قلعه

وسکنه دارد.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، جوزق.

بذر - شتوی: ۶ خروار. صیفی: ۸ خروار.

عملهجالات - ۱۲ خانوار. نقوس - ۳۲ نفر.

مالیات - نقد: ۱۰ تومان. جنس: ۴ خروار.

قریهٔ حاجی آباد لکها:

از قنوات قدیم است. در این دولت دائز شده. از قنوات مرغوب می‌باشد.

همه نوع محصول خوب دارد. مالیات آن تیول است. دریک فرسخی شهر واقع

است. قلعه و سکنه دارد و رعیت آن طایفهٔ لک سعدوند است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: ۶ خروار. صیفی: ۱۰ خروار.

مالیات - نقد: ۱۰ تومان و ۵ هزار. جنس: ۸ خروار و ۵ من.

عملهجالات و خوش نشین - ۷۲ خانوار. نقوس - ۳۱۰ نفر.

قریه مومن آباد :

از قنوات قدیم است. محمد حسین خان خلیج اورا در عهد خاقان مرحوم دادر نموده . مثل این فنات در قم یافت نمی شود . خربزه آن بسیار خوب می شود . سایر محصولات او خوب است. یک قطعه باع بزرگ و آب شیرین دارد. در قلعه آنسکه زیاد است. غالباً رعیت آنجا طایفه لک سعدوند است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، جوزق .

قطعه باع - ۸۰ جریب .

بدز - شتوی: ۱۰۰ خروار. خربزه کاری: ۱۰۰ خروار. اراضی جوزق کاری: ۱۵ خروار .

عملهجالات - ۹۴ خانوار. نفوس - ۲۷۲ نفر .

مالیات - نقد: ۱۱۸ تومان. جنس: ۷۰ خروار .

مزروعه کول کان :

از مزارع قدیمه است. در عهد خاقان مغفور آباد شده است. از قنوات معتبر است. جوزق او خوب می شود. قلعه ندارد. رعیت آنجا در قلعه مؤمن آباد ساکن می باشند. اغلب سال ها در جزو زراعت مؤمن آباد زرع می شود . رعیت آنجا طایفه لک سعدوند است.

محصولات - جو، گندم، جوزق، خربزه .

بدز - شتوی: ۲۰ خروار. صیفی: خروار .

عملهجالات - ۲۰ خانوار .

مالیات - نقد: ۱۹ تومان. جنس: ۶ خروار .

مزروعه عباس آباد :

از قنوات قدیمه است، در عهد شاه مرحوم دایر شده . آب آن گوارا و شیرین است. خربزه آن خوب می شود سایر محصول هم خوب است. در دو فرسخی شهر واقع است. رعیت آنجا غالباً طایفه لک سعدوند است و عملهجالات آنجا ساکن مؤمن آباد هستند .

محصولات — شتوی: جو، گندم، صیفی: خربزه، جوزق.

بذر — شتوی: ۳۰ خروار، صیفی: ۷ خروار.

عملهجات — ۲۰ خانوار.

مالیات — نقد: ۳۰ تومان، جنس: ۱۵ خروار.

قریهٔ خلچ آباد :

مشهور به حاجی آباد از قنوات قدیمه و آب آن بسیار است ولی زیاد شور و تلخ است و محصول آن به جهت شوری آب خوب نمی‌شود ولی یونجه در آنجا خوب به عمل آید. طاحونة معتبری دارد که به قدر همه محصولات سایر قنوات منافع می‌دهد. مالیات آن‌ده تومان است.

هزارعهٔ خمار خان علیا :

از قنوات جدید می‌باشد و تا حال خوب دایر نشده. غله‌کاری و جزئی صیفی کاری می‌شود. قلعه و سکنه ندارد. مالیات غله‌کاری می‌دهد: ۲ خروار و ۰ من.

هزارعهٔ جمشید :

از مزارع جدید است و حال چندان آبی ندارد و فی الجمله غله‌کاری در آن می‌شود. مالیات آن: ۱ خروار و ۰ من.

قریهٔ زعفرانی :

از قنوات قدیمه است. محمد حسین خان کاشی اورا آباد نموده. در عهد خاقان مغفور. در جنب قریهٔ سراچه واقع است. آب آن متوسط است. اراضی مرغوبه دارد. غله‌ای و خربزه خوب می‌شود. در دو فرسخی قم واقع است. غالب محصول آن خربزه است.

محصولات — شتوی: جو، گندم، صیفی: خربزه، جوزق.

بذر — شتوی: ۳۰ خروار، صیفی: ۶ خروار.

عملهجات — ۱۲ خانوار.

مالیات — نقد: ۱۰ تومان، جنس: ۶ خروار.

قریهٔ خمار خان سفلی :

در جنوب قریهٔ زعفرانی واقع است. اهالی قم آن را در عهد شاه مرحوم آباد نموده‌اند. آب واراضی متوسط دارد. غله‌کاری و خربزه و جوزق کاری می‌کنند. دردو فرسخی واقع است. منافع صیفی آن بیشتر از شتوی می‌باشد. آب شیرین و قلعه‌جدیدی دارد.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، جوزق.

بذر - شتوی: ۳۶ خرووار. صیفی: ۶ خرووار.

عمله‌جات - ۱۵ خانوار.

مالیات - نقد: ۱۵ تومان. جنس: ۸ خرووار.

قریهٔ سراجه :

از قنوات قدیم است واز قدیم خراب شده است. آب شیرین گوارا دارد. دردو فرسخی واقع است. آب آن نسبت به اراضی فاضل است. محصول صیفی آن تمام خربزه است شتوی آن غله‌کاری است. آبادی معتبر دارد. از فراری که از کتب معلوم می‌شود در قدیم اکثر این قنوات از توابع سراجه بوده است. از خرابهای قدیم معلوم که حالا خمس آن وقت آبادی ندارد.

محصولات - جو و گندم، خربزه.

بذر - شتوی: ۱۰۰ خرووار. صیفی: ۲۹ خرووار.

عمله‌جات - ۵ خانوار.

مالیات - نقد: ۱۷۰ تومان. جنس: ۷۰ خرووار.

قریهٔ علی آباد :

از قنوات معتبر است. همه نوع محصول در او خوب می‌شود. در جنوب سراجه واقع است. در طرف غربی از آن قدری وقف حضرت مصوصه - سلام الله علیها - است. صیفی آن بیشتر جوزق و خربزه است و صیفی آنجا بهتر از شتوی می‌باشد. قلعه و سکنه دارد. رعیت آنجا هم طایفه سعدوند و اهالی بزد و اهالی قم می‌باشند. آب آنجا شیرین و ملکی جناب متولی باشی است.

محصولات - جو، گندم، خربزه، جوزق، کرچک و..

بذر - شتوی: ۴۰ خروار، صیفی: ۷ خروار.

عمله‌جات - ۲۰ خانوار.

مالبات - نقد: ۱۴ تومان و ۷ هزار، جنس: ۷ خروار، تخفیف ۳ خروار.

قریه رستم آباد:

از قنوات قدیمه و در این دولت مرحوم حاجی سید جواد مجتبی اوراد ایر نموده‌اند. آب شیرین و قلعه و سکنه دارد. محصول آن بد نمی‌شود. همه نوع محصول دارد. در جنب اراضی سراجه واقع است.

محصولات - جو، گندم، جوزق، کرچک، خربزه و..

بذر - شتوی: ۵۰ خروار، صیفی: ۱۰ خروار.

عمله‌جات - ۲ خانوار.

مالبات - نقد: ۱۱ تومان، جنس: ۶ خروار.

قریه دولت آباد:

تحت سراجه از قنوات قدیمه است. آب اوشور است به این واسطه غله آنجا خوب نمی‌شود ولی جوزق او خوب است. تباکو در آنجا خوب به عمل می‌آید. درسه فرسخی واقع است. قلعه معتبر و سکنه دارد. در عهد شاه مرحوم اورا آباد نموده‌اند.

محصولات - شتوی: جو، گندم، صیفی: جوزق، تباکو.

بذر - شتوی: ۶ خروار، صیفی: ۲۰ خروار.

عمله‌جات - ۲۵ خانوار، نفوسا: ۷۲ نفر.

مالبات - نقد: ۳۰ تومان، چنس: ۲ خروار و ۸۰ من.

قریه مرقا زید:

از قنوات قدیمه است، در عهد شاه مرحوم آن را آباد نموده‌اند. آب متوسط شوری دارد. اراضی آن متوسط است. غله آن خوب نمی‌شود و جوزق آن متوسط است. قلعه و سکنه مختصری دارد. در حوالی دولت آباد واقع و تا شهر

سه فرسخ است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: جوزق.

بذر - شتوی: ۲۵ خروار. صیفی: ۳ خروار.

عمله‌جات - ۸ خانوار.

مالیات - نقد: عتیمان. جنس: ۴ خروار.

قریه حاجی آباد :

در جنوب مبارک آباد در یک فرسخی شهر است. جناب متولی آن را احداث نموده‌اند. محصول آن خوب می‌شود. آب شیرین و قلعه دارد. عمله‌جات اوهم ازاهل قم و ایل سعدوند است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: همه چیز دارد.

بذر - شتوی: ۳۰ خروار. صیفی: ۵ خروار.

عمله‌جات - ۱۵ خانوار.

مالیات - نقد: ۲ تومان و ۵ هزار. جنس: ۵۰ من.

قریه نواران :

از قنوات قدیمه‌است، در این دولت آن را جناب متولی دایر نموده‌است. از قنوات معتبر است. آب شیرین و غله متوسط دارد. جوزق او خوب می‌شود. آب او به قدر یک آسیا گردان می‌باشد. طاحونه و قلعه و سکنه دارد. غالب رعیت آنجا طایفه سعدوند است. در دو فرسخی شهر واقع است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، جوزق.

بذر - شتوی: ۵۰ خروار. صیفی: ۱۰ خروار.

عمله‌جات - ۲۱ خانوار.

مالیات - نقد: ۱۴ تومان. جنس: ۵ خروار.

قریه حسن آباد :

از قنوات توابع سراجه است. خراب بوده اور ادر عهد خاقان مغفور دایر نموده‌اند. آب شیرین دارد و جمعیت زیاد در آنجا ساکن می‌باشند ولی اراضی آن

چندان فاصله ندارد. باع مشجر در آنجامی باشد. رعایای دهات دور آنجا به واسطه حمام و مسجد در قریه حسن آباد که در دور فرسخی است باشند.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صيفی: جوزق، خربزه.
باع - اقطعه.

بذر - شتوی: ۴۰ خروار. صيفی: ۸ خروار.

عمله جات ساکن - ۶ خانوار.

مالیات بعداز وضع موقوفه - نقد: ۸ تومان و ۷ هزار و ده شاهی. جنس:
۵ خروار.

مزرعه حصیر آباد:

ملکی طایفه لک سعدوند است. تا شهر سه فرسخ مسافت دارد و آبش شور است. به واسطه زمین کویر محصول آنجا خوب نمی شود. قلعه ندارد. غله کاری و جوزق در آنجا [خوب] نمی شود.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صيفی: جوزق.

بذر - شتوی: ۱۰ خروار. صيفی: ۳ خروار.

عمله جات - طایفه سعدوند: ۷ خانوار.

مالیات - نقد: ۱ تومان و ۵ هزار. جنس: ۱ خروار.

مزرعه هاشم آباد:

از مزارع توابع سراجمهی باشد. از قنوات قدیمه است. در عهد شاه مرحوم اور آباد نموده اند. آب متوسطی دارد. زمین آن با استعداد نیست. در دور فرسخی واقع است. ملکی رعیت است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صيفی: خربزه، جوزق.

بذر - شتوی: ۲۰ خروار. صيفی: ۴ خروار.

عمله جات که ساکن حسن آباد هستند - ۸ خانوار.

مالیات - نقد: ۶ تومان. جنس: ۷ خروار.

قریه شاه آباد سفلی :

ملکی مرحوم میرزا یوسف مستوفی المالک می باشد الایک دانگک آن که ملک دیگران است. از قنوات بسیار متبر است و در جنب آن قنات جزستان است که آن هم از مال آن مرحوم است و منافع آن را فرار داده اند صرف قهوه و غلیان سرمهای اجداد واولاد خودشان بشود. آب اوشیرین واراضی خوب دارد. قلعه و سکنه متبردر آنجاست. محصول اوهر نوع خوب می شود.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق، کرچک.
بذر - شتوی: ۱۲۰ خروار. صیفی: ۱۰ خروار.
عمله‌جات. ۳۰ خانوار.

مالیات - از بابت یک دانگک اهل قم، نقد: عتومان. جنس: ۲ خروار.

قریه احوص آباد :

از قنوات قدیمه است. احوص اسم اول دیس اعراب اشعری است که به قم آمده اند. در عهد خاقان منفور اورا ثانیاً آباد نموده اند بعد از آن جناب متولی باشی آنجارا خریده سعی کامل در آبادی آن نمودند. خیلی خوب آباد شده. آب شیرین واراضی خوب دارد. در در و فرسخی شهر واقع است. قلعه و سکنه دارد. قدری از آن هم ملک دیگران است. محصول آنجا بد نمی شود.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق، کرچک.
بذر - شتوی: ۴۵ خروار. صیفی: ۸ خروار. و مطالعات فرنگی
عمله‌جات. ۱۵ خانوار، ۸ نفر.
مالیات - نقد: عتومان. جنس: ۳ خروار و ۵ من.

قریه دولت آباد :

مرحوم حاجی سید جواد مجتهد قمی. از قنوات قدیمه است. در کنار رودخانه قم بعد از آفاتابی شدن آب آن دو فرسخ در میان رودخانه می افتاده اند رود تابه اراضی او بر سد. آب آن متوسط، اراضی آنجا مرغوب است. هندوانه و خوب می شود. در عهد این دولت آباد شده. آن مرحوم با غی هم در آنجا احداث

کرده نزدیک جاده در جنوب قمرود واقع است. قلعه و سکنه دارد.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: هندوانه، خربزه، جوزق، کرچک.

بذر. شتوی: ۵۰ خروار. صیفی: ۱۰ خروار.

عمله‌جات - ۱۵ خانوار.

مالیات - نقد: ۱۵ تومان. جنس: ۵ خروار و ۵ من.

قریه بطنی جرد:

از قنوات قدیمه وقف بر حضرت مصومه سلام الله علیهاست. اراضی آن به قدر آب آنجا نیست. فی الجمله آبش شور است. منافع او صرف مواجب خدام و سایر چیزهای لازمه حضرت می‌شود. قلعه و سکنه دارد. دردو فرسخی شهر واقع است. جوزق و تباکوی او بد نمی‌شود.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: جوزق، تباکو، خربزه.

بذر. شتوی: ۲۱ خروار. صیفی: عخروار.

عمله‌جات - ۳۲ خانوار، ۱۱۵ نفر.

مالیات - ندارد موقعه است.

قریه قاسم آباد:

از قنوات قدیمه است. آب آن از طرف شمال به جنوب می‌رود. در قدیم آن محل بسیار آباد بوده که حال عشر آبادی سابق را ندارد. قرب چهارده رشته قنات داشته که حال دور شته آن آباد و دوازده رشته خراب دارد. آب آنجا شیرین است. محصول آن جا بد نمی‌شود. از مزارع متوسط است. در سر راه کاشان واقع است. هندوانه خوب دارد.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: هندوانه، جوزق.

بذر. شتوی: ۳۰ خروار. صیفی: ۵ خروار.

عمله‌جات - ۶ خانوار.

مالیات - نقد: ۱۰ تومان. جنس: ۷ خروار.

مزروعه زالون آباد :

از توابع قاسم آباد است. از قنوات قدیمه است. آب اوشور واراضی آنجا کویر است. قابلیت چندان ندارد. قلمه و سکنه ندارد. رعیت آنجا در قلمه قاسم آباد ساکن می‌باشند و هر دورشته قنات و ملک مال آقا اسدالله مقوم می‌باشد. زالون آباد با قسم آبادزرع می‌شود. جوزق اینجا بدنیست. در سه فرسخی شهر واقع است. غله‌اش تعریفی ندارد.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: جوزق، کرچک.

بذر - شتوی: ۲۰ خرووار. صیفی: ۳ خرووار.

علم‌جات - درجه و سکنه: قاسم آباد نوشته شد.

مالیات - نقد: ۵ تومان. جنس: ۳ خرووار.

قریه نصرت آباد :

در علیای بلد واقع است. آب او فی الجمله شوری دارد. اراضی آن مرغوب است. خربزه و جوزق او خوب می‌شود. قنات او جدید است. صدر الممالک اردبیلی اورا احداث نموده. در سر راه ساوه واقع است. یکصد خرووار جمع مزرعه ایرستان را هم متصرف شده و با حقایق رو و خانه زراعت می‌کنند. قلمه بسیار بزرگی در آنجا ساخته‌اند که نظیر آن در قم نمی‌باشد. گندم در آنجا خوب می‌شود. سکنه آن هم از اهل قم و هم از خارج. دریک فرسخی واقع است.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: جوزق، کرچک، خربزه، هندوانه،

کنجد است.

مالیات - نقد: ۴۰ تومان. جنس: ۲۰ خرووار.

بذر - ۲۰ خرووار.

علم‌جات - ۴۰ خانوار.

قریه نظر آباد :

مشهور به فرج آباد در صفحه مبله واقع است. ملکی طایفه نفر است که شتران بارکشی سپرده آنها می‌شود. عمده محصول آنها گندم و جو است. در

تابستان آب او شور است مخصوصاً صیفی ندارد. در بهار و زمستان به واسطه حرکت کردن رودخانه ساوه در آنجا و مسیله چند مرتعه غله پروری دارد و غله کاری می‌کنند. عمله ورعت آن عرب «کله کو» می‌باشد.

محصولات - جو، گندم و جزئی جوزق است.

مالیات - نقد: ۲ تومان. جنس: ۱۰ خروار.

بذر: ۴۰ خروار.

مزرعه شریف آباد:

وقف حضرت معصومه سلام الله علیها است. در جنوب اراضی قزوین واقع است. آب آن متوسط، اراضی مرغوب دارد. سکنه در قلمه دولت آبادند.

محصولات - شتوی: جو، گندم. صیفی: هندوانه، جوزق.

بذر - شتوی: ۲۵ خروار. صیفی: ۵ خروار.

عمله‌جات - ۱۰ خانوار.

مالیات - ندارد. موقوفه است.

مزرعه قبرعلی:

از مزارع جدید است. چون درست آباد نشده الان مشغول آبادی آن می‌باشد. فی الجمله آبی و جزئی غله کاری دارد.

مزرعه شکر آب:

در صفحه قزوین واقع است. آب کمی دارد. ملکی اهالی قزوین باشد.

تازه آباد شده.

محصولات - شتوی: جو و گندم؛ صیفی: هندوانه، جوزق.

بذر - [شتوی]: ۱۰ خروار. [صیفی]: ۲ خروار.

عمله‌جات - اهل قزوین.

مالیات - ۱۰ تومان.

مزرعه فتح آباد البرزی:

در سابق آباد بوده، در چهارده و پانزده سال قبل از باران بهاری خراب

شد و تاحال دایر نشده، از آبادی اوalan قلعه و غلیان فروشی در سر راه طهران
دایر است. هندوانه آنچا خوب می شود. غله کاری متوسط است.

هزارعه مهدی آباد :

مقرب الخاقان میرزا مهدی^(۱) اورا جدیداً احداث نموده ولی تاحال آب
او بمسر زمین نیامده که معلوم شود چه حالت دارد. جزوئی آبی که در این سوابت
در آمده شیرین است.

هزارعه رحمت آباد :

از روود آب رودخانه ساوه مشروب می شود ولی چند سال است بند آن را
آب برده دیگر اورا آباد نکرده اند تا بعد چه شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرستال جامع علوم انسانی

۱- عموزاده مرحوم صدر اعظم است.

ایلات دارالایمان قم

هفت طایفه‌اند که اغلب آنها در شیراز و نواحی اومنزل و مرتع داشتند
در عهد مرحوم آقا محمد خان قاجار آنها را کوچانیده، به قم منزد دادند. در
ابتدای ورود مردمان بی‌مکن و قبری بوده، بعضی در اصل شهر برخی در نواحی
شهر مسکن گرفتند، مالیات دیوانی نداشتند. چون به کسب و زحمت چند شتر و
گوسفند را مالک شدند هر طایفه خود را به یکی از علمای شهر چسبانیده بنای
شارارت گذاشتند. بدین جهت فتحه در میان علمای بلد اتفاق افتاده، چند قلنسو
واقع شد. این خبر به سمع امنای دولت رسیده، خاقان مرحوم فتحعلی شاه
بلع پانصد تومان آن ایلات را جریمه کرد.

سال‌های بعد حکام قم آن بلع را همساله از آنها دریافت می‌نمود[ند].
بعداز چند سال آن بلع جزو جمع کتابچه دیوانی شده، در اوخر عهد فتحعلی
شاه دویست و پنجاه تومان را تخفیف به آنها دادند. کم کم در عهد محمد شاه
و اوایل عهد این پادشاه ناصر الدین شاه به‌اسما فرع و رسوم تخفیف و پیشکش
سر باز مالیات آنها زیاد شد تا به‌عده صد و شصت و چهار تومان رسید. در میزی
جدید میرزا حبیب گر کانی منال دیوانی آنها به هزار و یک صد و پیست و پنج
تومان قرار گرفته.

نوکر دیوانی ندارد. جوانان کاری دارند. تعداد نفوس و مرائع آنها
در جزو هر طایفه نوشته می‌شود:

طایفه فردیه:

در دولت شاه شهید آقا محمد خان بزرگان او را مکفوف البصر کرده

مستمری داده در قم سکنی دادند. الان معتبر ترین ایلات قم هستند و آنها سه تیره شده‌اند. یک‌ثلث آنها زندگانی است که خانه‌های آنها در شهر است. مرتع آنها در شاه‌آباد خالصه و هموار و نارج که طرف قبله قم است در کار رو و خانه آثار بار. و یک‌ثلث آنها قشلاق در قلعه نصرت‌آباد و هموار کوه گدن‌گلمز، و [در دامنه] کوه بزدان تا حوالی کاسه کمر که در سه فرسخی قم است مرتع دارند. و یک‌ثلث سوم قشلاق آنها در هموار و نارج از میل قریه طایقان تاراه کور خلچ. بیلاق هرسه تیره در فراهان است که به‌اهل عراق حق المرتع و صدسه می‌دهند. جوانان کاری و حشم معتبر دارند و غالب آنها صاحب دولت و مکنت هستند. مالیات آنها جزو قم است.

طایفه گائینی :

از ایلات معتبرند. بزرگان آنها در شهر منزل و خانه دارند. قشلاق آنها از هر زاب که یک فرسخی قم است تا پل دلاک است بار و خانه ساوه. بیلاق به‌طرف شاهسون و مزلقان و سامان یا تان می‌روند. در بیلاق با ایل شاهسون مجاورت دارند. در آن حدود که بیلاق می‌روند حق المرتع و صدسه نمی‌دهند. مالیات آنها جزء قم است. بعضی دهات و مزارع در کار رو و خانه ساوه دارند. حشم آنها معتبر است. جوانان کاری دارند.

طایفه سعدوند :

در بیرون شهر در قلعه‌جات قم سکنی دارند. مرتع آنها در حدود سراجه و توابع قم است. حشم آنها اکثر شتر و گوسفند است. در قلعه حاجی آباد و مؤمن آباد و نوازان منزل دارند. در زستان حشم آنها به قریه شمس آباد خالصه می‌رود و حق المرتع می‌دهند و زستان را در آنجا بسر می‌برند. با پرهای قمرود هم مرتع آنهاست. مردان رعیت پیش کار دان دارند به‌این جهت صاحب مکنت و ثروت می‌باشند.

طایفه عبدالملکی :

از سکنه شهر می باشد . جمعیت آنها از سایر ایلات کمتر است . حشم آنها خوبی کم و قلیل است . اکثر مردمان آنها فراش و نوکرند . مرتع آنها هزار و نارج است . گوسفند کمی دارند . بیلاق نمی روند اغلب امر معاش آنها به کرايه کشی و قاطرداری می گذرد .

طایفه گلهر :

از سکنه شهرند . حشم آنها قلیل . اغلب آنها نوکری می کنند . مرتع آنها در بایرهای هرزاب و علائی و کفتار کوه است . در آمیزی جدید تخفیف به آنها داده شده است . جوانان آراسته کاری دارند .

طایفه کرزه بر :

در شهر مسکن دارند . شتر و گوسفند ندارند . معاش آنها از قاطرداری و چارواداری می گذرد . برخی هم معاش از رعینی می کنند . چندان جمعیت ندارند . نوکری هم ندارند .

طایفه لشمنی :

در شهر مسکن دارند . طایفه ضعیفی هستند . حشم هیچ نداورند . مالیات کمی دارند .

لشمنی :

قراء و توابع

که در اطراف قم قلعه و سکنه دارند که بعد مسافت هریک تا شهر یک
فرست نادو فرستخ است . بعضی از آن قنات‌ها پیش از این آباد بوده ، در فتنه
افغان خراب شده ، در ثانی در دولت قجر بهجهت امنیت آباد شده . در ممیزی
میرزا حبیب‌الله ممیز هریک را جمعی فراخورحال خود بسته است .

قریهٔ کریم‌آباد :

از قنات‌های قدیم است که مخروبه شده بود محمدعلی یک حاجی حبیبی
او را آباد کرده حمام بساخت ، قلعه و خانهٔ رعیتی بنا کرد تا در عهد این
شاهنشاه آباد شد واکنون دو خانوار رعیت در آنجا مسکن دارند . آب آنجا
قدرتی شود است .

قریهٔ فتح‌آباد :

در سفلایی بلد واقع است . قدری از آن مزرعه وقف بر تعزیه‌داری جناب
سید الشهداء است . از قنات‌های قدیم است مخروبه شده بود در عهد محمدشاه
بعضی از حجاج کاپ این شهر اور آباد کرده ، قلعه بساختند . پانزده خانوار
رعیت دارد .

قریهٔ حصارشنه :

از مزارع قدیم است ، با بر افتاده بود در عهد خاقان منفور فتحعلی شاه
حاجی خلی قلی یک حاجی حبیبی اور آباد کرد قلعه و حمام و مسجد و خانه‌های
رعیتی بساخت . از معارف مزارع آن حومه است . آب آن شیرین است . جوزقی

آن مزرعه معروف و خوب است. اغلب سکنه آن مزرعه ایل خراسانی می باشد.

قریه کرم آباد :

از قنات های قدیم بوده ، مخربه شده بود در عهد محمد شاه حاجی محمد رضا یک حاجی حسینی او را آباد کرده موسوم به اسم کرمعلی خان پسر خود نمود قلعه محکم و سکنه رعیتی در او بنا کرد . آب آن شیرین و گوارا است. جوزق آنجا خوب و معروف است. اغلب سکنه آنجا ایل خراسانی است.

مزارعه جنت آباد :

از قنات های قدیم بوده ، در عهد محمد شاه حاجی محمد رضا یک او را آباد کرد . قلعه و سکنه ندارد . رعایای آن در قلعه حصار شه مسکن دارند.

مزارعه مبارک آباد :

از قنات های قدیم بوده ، در اخر عهد فتحعلی شاه محمد حسین خان خلیج اورا آباد کرد . نزدیک به شهر است . از مزارع معتر معرف است . قلعه معتر و با غ معتر دارد . همه نوع محصول او خوب می شود .

مزارعه جعفر آباد :

از قنات های قدیم است ، در عهد محمد شاه او را آباد کرده اند . قلعه و سکنه ندارد . رعیت آن مکان در قریه حسن آباد مسکن دارند . اراضی او متوسط است . قنات معتری نیست .

مزارعه فرج آباد سنگ تراشها :

قنات بسیار مختصری است . ملک جمعی از سنگ تراشها قم است . در اواخر عهد فتحعلی شاه او را آباد کرده اند . قلعه ندارد رعیت آن مکان در سایر

قلعه منزل دارند.

مزروعه شورکش آباد :

مشهور به «قفات نو» از قفات‌های قدیم است در عهد محمد شاه آباد شده است. مرحوم ملا عبدالله عرب او را آباد کرده است. قلعه ندارد سکنه ندارد، رعیت آن مکان در قلعه حسن آباد مسکن دارند.

مزروعه رضا آباد :

قفات مختصری است که در این دولت روز افزوون جهانگیر میرزا پسر محمدعلی میرزا پسر خاقان فتحعلی‌شاه اورا آباد کرده است. مزروعه بسیار مختصری است. آب و زمین قلبلی دارد. زمین او کویر و بد، حاصل خیز نیست به طوری که دخل او بخارج اووفا نمی‌کند، قلعه مختصری دارد.

مزروعه حسین آباد :

در عهد محمد شاه اورا آباد کرده‌اند. قفات بسیار مختصری است که مواردی سی خروار زمین دارد. آب کمی دارد. قلعه و سکنه ندارد با غ مختصری در آن مکان بنابرده است.

مزروعه فرج آباد بیز رگ :

از مزارع قدیم است که مخروبه شده بود. در عهد خاقان مغفور فتحعلی شاه مرحوم میرزا ابوطالب اعلی‌النظامه اورا آباد کرد، دودانگ اورا وقف تعزیداری حناب سید الشهداء علیه السلام نمود. قلعه بنامود سکنه آورد. خربه او معروف است و از مزارع معروفة است.

مزرعة حاجی آباد لکها : از قات [های] قدیم است. چون طایفه سعدوندها در آن سرزمین موطع بودست آوردن کد خدای آن طایفه اورا آباد کرد. قلعه [دارد] وسکنه آن مکان همان طایفه سعدوندها هستند. از مزارع معتبر است که همه حاصل آنجا خوب می شود.

مزرعة مؤمن آباد :

از مزارع قدیم است محمد حسین خان خلچ او را در عهد خاقان مرحوم دایرنمود. مزرعه ای بهتر از این مزرعه در محل سراجه نیست. خربزه اومعروف و مشهور است. باع بزرگ خوبی دارد. آب [آن] شیرین است. قلعه وسکنه معتبر دارد.

مزرعة کول کان :

از مزارع قدیم است. محمد حسین خان خلچ در عهد خاقان مغفور آباد کرده است. جوزق او خوب می شود. قلعه و سکنه ندارد. عمله جات آن مکان در مؤمن آباد مسکن دارند. رعیت آنجا جملگی طایفه لک سعدوند است.

مزرعة عباس آباد :

از قات [های] قدیم است که در عهد خاقان مغفور فتحعلی شاه محمد حسین خان خلچ آباد کرده است. آب آن گوارا و شیرین است. خربزه آن خوب می شود سایر محصول او هم خوب است. قلعه و سکنه ندارد. رعیت آنجا در مؤمن آباد ساکن می باشد.

مزرعة خلچ آباد :

مشهور به حاجی آباد. از قات [های] قدیم است که محمد حسین خان خلچ او را در عهد خاقان فتحعلی شاه آباد کرده است. آب او تلخ و شور است.

محصول او به این واسطه خوب نمی‌شود به این جهت یونجه کاری خوب می‌شود . طاحونه معتبری دارد که به قدر حاصل [سایر قوتات] منافع می‌دهد . قلعه مخصوص دارد . مالیات ده تومان .

مزروعه جمشید :

از مزارع قدیم است که در این عهد آباد شده است . قلعه و سکنه ندارد . رعیت آن مکان مسکن دو مزرעה سراجه دارند . فی الجمله غله کاری در آن مکان می‌شود . جزئی مالیات بدیوان می‌دهند .

مزروعه خمارخان علیا :

از قنات‌های قدیم است که تازه آباد شده است . قلعه و سکنه ندارد .

مزروعه زعفرانی :

از قنات‌های قدیم است که محمد‌حسین‌خان کاشی حاکم قم اور آباد کرده است در عهد تهمعلی شاه . خربزه او خوب می‌شود قلعه و سکنه معتبری دارد . اراضی او خیلی مرغوب است .

مزروعه خمارخان سفلی :

در جنوب قریه زعفرانی واقع است . اهالی قم اور در عهد محمد شاه آباد نموده‌اند . آب او شیرین است . منافع صیفی او بیشتر از شتوی است . قلعه جدید بدو ساخته [شده] سکن دارد .

مزروعه سراجه :

از قنات‌های معتبر است و مشهور . آب او شیرین و گوارا است . خربزه او معروف عالم است . قلعه و سکنه بسیار معتبری دارد . قناتی ازاو قدیم‌تر در قم نیست .

مزرعه علی آباد :

از قنات‌های قدیم است که مخروبه بود ، جناب متولی باشی در اوایل عهد این شاهنشاه ناصرالدین شاه اورا آباد کرده است . در جنوب قنات سراجه واقع است. قلعه در او ساخته است و سکه آورده ، آب اوشیرین است . صیفی او بهتر از شتوی است .

مزرعه رستم آباد :

از قنات‌های قدیم است که مخروبه بود ، در عهد این شاهنشاه جناب شریعتمدار حاجی سیدجواد اورا آباد کرده است، قلعه ساخته سکه آورده. آب اوشیرین است . همه محصل اونخوب می‌شود .

مزرعه دولت آباد :

از قنات‌های قدیم است . در عهد محمدشاه حاجی ابوالقاسم یک حاجی حسینی اورا آباد کرده ، قلعه و سکنه در او بنادرگرد ، حمام خوبی ساخته . آب زیادی دارد . جوزق اونخوب می‌شود . تباکوی اونخوب است .

مزرعه مر وارید :

از قنات‌های قدیم است . در عهد محمدشاه حاجی قربان خان یک حاجی حسینی اورا آباد کرد . غله شتوی اونخوب نمی‌شود . صیفی او متوسط است . سه فرسخ تا قم مسافت دارد .

مزرعه حاجی آباد :

جناب متولی باشی اورا در عهد این شاهنشاه بنادرگرد است . نزدیک شهر است . از قنات‌های معتبر شده . آب اوشیرین و گوار است . همه حاصل اونخوب

می‌شود . قلعه در او ساخته است سکنه آورده . از قنات‌های معتبر است .

: علی آریان لطف‌الله

مزروعه فواران :

از قنات‌های قدیم است که در این عهد جناب متولی باشی او را آباد و دایر نموده . آب او شیرین است . قلعه معتبر در آن مکان بنا کرده و سکنه آورده ، حمام خوب بنام نموده طاحونه معتبر احداث کرده . اغلب رعیت آنجا طایفه سعدوند هستند . همه حاصل آن مکان خوب می‌شود .

: علی آریان لطف‌الله

مزروعه حسن‌آباد :

از قنات‌های قدیم است که در عهد خاقان مغفور فتحعلی شاه ، ملا عبدالله عرب او را دایر نموده ، قلعه بسیار معتبر ساخت سکنه زیادی در آن مکان آورد ، حمام خوب و مسجد بنام نمود ، با غرسی در دور قلعه بنایهاد . اغلب رعایای مزارع دیگر در آن مکان منزل دارد .

: علی آریان لطف‌الله

مزروعه حصیر آباد :

از قنات‌های قدیم است که در این عهد طایفه سعدوندها او را دایر نموده . قلعه و سکنه ندارد . عمله‌جات آنجا همان طوایف سعدوند هستند . آب شوری دارد زمین کویر بدی . جزئی غله‌کاری و چوزق‌کاری در آنجا می‌شود .

: علی آریان لطف‌الله

مزروعه هاشم آباد :

از قنات‌های قدیم است . در عهد فتحعلی شاه ملا عبدالله عرب او را بنا کرده . آب زیادخوبی دارد ولی زمین‌های او کویر است . خربزه او خوب می‌شود و بس . قلعه ندارد . عمله‌جات آن مکان همه در حسن‌آباد منزل دارند .

: علی آریان لطف‌الله

مزرعه شاه آباد سفلی :

از قنات‌های قدیم است . ملک جناب جلالت‌ماب مستوفی‌الملک است که اورا وقت بر بقعة والد خود نموده ، به تصرف جناب متولی باشی داده است . قلعه معتبر دارد سکنه زیاد در آن منزل کرده ، حمام بنانموده ، با غ احداث کرده . آب و زمین اومعتبر است . همه حاصل‌های او خوب می‌شود .

مزرعه احوص آباد :

از قنات‌های قدیم است . در عهد این شاهنشاه جناب متولی باشی او را آباد کرده است . از قنات‌های معتبر شده است که قلعه در او ساخته سکنه آورده . آب زیاد ملک مرغوبی دارد .

مزرعه دولت آباد :

از قنات‌های قدیم است که جناب شریعت‌مدار حاجی سیدجواد اوز آباد نموده و در این عهد قلعه بنانکرده . زمین معتبردارد . آب آن خوب است . هندوانه آن مکان معروف . با غ معتبری بنانموده . در جنوب قم رواد واقع است .

مزرعه بطنی جرد :

از قنات‌های قدیمه است . وقف برس کار فیض آثار است . قلعه معتبر و سکنه زیادی دارد . آب زمین اومر غوب است .

مزرعه قاسم آباد :

از قنات‌های قدیمه است که چهارده در شته قنات دایرداشت . اکنون دور شته آن آباد است . هندوانه آن مکان خوب می‌شود .

مزروعه ذالون آباد :

از توابع قاسم آباد است . از قنات های قدیمه است . آب اوشور است اراضی او کویر . جوزق در آن مکان خوبی شود . قلعه و سکنه ندارد .

مزروعه نصرت آباد :

در علیابی بلد واقع است . از قنات های تازه احداث است که بیرزا نصر الله اردبیلی - که در زمان سلطنت محمد شاه مرحوم صدرالمالک بود و سر حلقه سلسله ولویة نعمت اللهی - او را آباد کرد و وقف بر اولاد خود نمود . قلعه بسیار معتر بنا کرد ، حمام خوب در آن قلعه بساخت با غ معتر بزرگ غرس نمود ، یک صد خروار جمع مزروعه ایرستان راه متصوف شده با حفایه اواز رودخانه .

مزروعه نظر آباد :

معروف به فرج آباد . در صفحه مسیله واقع است . ملک طایفه «نفر» است که شتر های شاهی دست ایشان است . محصول آن مکان همان گندم و جو است . صیغی در آن مکان نمی کارند . عمله و رعیت آنجا عرب «کله کو» می باشد .

مزروعه شریف آباد :

از قنات های قدیمه است که وقف است بر سر کار بیض آثار . در جنب اراضی قمرود واقع است . سکنه او توقف در قلعه دولت آباد دارند .

مزروعه شکر آب :

در صفحه قمرود واقع است . آب مختصر دارد . ملک اهالی قمرود است . تازه آباد شده است .

مزرعه فتح آباد :

ازفات‌های قدیمه است که میرزا زین‌العابدین مستوفی البرز او را آباد کرد ، قلعه باخت کاروانسرا بنا نمود . هندوانه در آن مکان خوب‌می‌شود . اکنون خراب است .

مزرعه قنبر علی :

از مزارع جدید است که هنوز آباد نشده است . فی الجمله آمی دارد .
جزئی غله کاری می‌شود که قابل تفصیل نیست .

مزرعه مهدی آباد :

میرزا مهدی پسر عمومی مستوفی المالک دست به آبادی او زده ، تازه می‌خواهد آباد کند . هنوز آباد نشده است .

مزرعه رحمت آباد :

از روودخانه ساوه مشروب می‌شود . چند سال قبل بنداورا آب برده ، اکنون خرابه افتاده است .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

ریال علم علوم انسانی

جبال و معادن

کوه گلدن گلمز :

مشهور به کوه نمک در غربی شهر دراول ملک جعفر آباد ساوه واقع است. تا شهر قم چهار فرسخ است. نمک سقید شفافی دارد، بطریق چشمہ سار از دره‌های آنجا جاری است قدری که می‌رود بسته می‌شود. نمک قم و عراق تا کرمانشاهان از آنجاست.

کوه نمک از چهار طرف چهار فرسخ است که از هر طرفی یک فرسخ مسافت دارد. از این قرار به قاعدة مساحت دو هزار و چهار صد و سی و نه خروار بذر افشار زیر کوه است. وقتی در عهد سلف بکی از اهل بدعت کوه را اجاره کرده مالیات بر آنجا بسته، همان سال چشمہ سار او به کلی خشک شد رفع بدعت او شد. کسی بالای کوه نمی‌رود یا به واسطه صعوبت مسلک یا به جهت تسمیه گلدن گلمز. می‌گویند جن در بالای او مسکن دارد و غرایی در آنجاست که هر کس بر آنجا برود بترنمی‌گردد.

در این عهدها شنیده نشده که کسی بالای کوه رفته باشد اما جن بودن در بالای کوه حرف غیر معقولی است بلکه در بالای کوه چشمہ سارهای نمک و دره‌هایی است که نمک از آن جامی جوشد و زمین آن دره‌ها مثل منجلاب و لجن‌زار است. آدمی کم در یکی از دره‌های بالای کوه بروند چون بخواهد از دره بیرون آید در وقت بالا آمدن به واسطه لجن و رطوبت زمین‌های آنجا لیز است پایش بند نمی‌شود را از دره‌ها بیرون آرد، لا بد در همانجا می‌ماند و بر نمی‌گردد و ممکن است که در گذار آن کوه نمک یا ندانند و بالا و پایین روند.

کوه بیزدان :

در بیک فرسخی شهر قم بلکه نزدیک تر در طرف غربی واقع است . سه فرسخ طول و نیم فرسخ عرض دارد . می گویند هزار و سیصد هزار دارد و از قراری که حقیر دیدم باید چنین باشد . چشم سار کوچکی در آنجاست که قابل زراعت نبست . هیزم خوب دارد . ثلث طایفه زندیه در وقت زستان در آنجا هستند و به اسم «بیزدان» از آن جهت خوانده می شود که پیش از بنای اعراب شهر قم را، پیرگی مجوسان که در قریب ابرستجان - که در دامنه این کوه است - منزل داشته، اسم او بیزدان فاذاز بوده و این کوه را مرتع حشم خود قرارداده . لهذا به کوه بیزدان شهرت گرفته . در آنجاسنگهای تخته هست که هر یکی یک ذرع عرض و دو ذرع طول دارد و از کوه بدون حجاری برخاسته می شود . سنگ بست قنات مبارکه ناصری که آبش در شهر قم می نشیند از آنسنگها شده . این کوه چندان ارتفاعی ندارد . شکار کبک و بعضی طیور در این کوه می شود چنان که مکرر روزهای زستان و پارهای اوقات در اینجا با سرکار والا امیرزاده حکمران دام اقباله المعالی آمدند و کل شکار فرموده اند .

این کوه در نزدیکی رو دخانه بوده چندان مسافتی ندارد .

کوه گلاه قاضی :

در بیک فرسخی شهر قم است . شباخت به عمامه دارد و قنات مبارکه ناصری که آبی تلخ دارد ویرای دیختن اهل قم است از کنار آن کوه جاری شده . سنگ گچ قم را از آنجابه شهر می آورند، بسیار گچ برقوت خوبی دارد . گچ بزهای قم به خلاف دارالخلافه خودشان گچ را کوییده ویخته می فروشنند . بعضی سالها خرواد دیوانی بمسی شاهی و بعضی سالها سی و پنج شاهی می شود . در آنجا هیزم و گیاه نیست .

کوه فرداغی :

در بیک فرسخی قم واقع است . تمام سنگ اوسنگ آهک است و سنگهای قبور مسلمین از اوساط انسان را از آنسنگها می کنند . سنگ فرش وازاره خانهها

و خوش‌های شهر قم از آنجاست. گیاه‌چندانی ندارد. دامنه آن کوه مرتع گوسفند دارهای شهر قم است. چشم و آبی ندارد. از آنجا تا رودخانه چندان ماتفاق نیست.

کوه خضر:

قبله شهر قم است. در بالای او مسجدی یعنی نمازخانه‌ای ساخته‌اند که حضرت خضر را در آنجا دیده‌اند. مسجد مختصر خوبی است. در دامنه آن کوه قریه مخروبه مسکون است که از تلال آنجا مسیر بیرون می‌آورده‌اند. می‌گویند هر چه خرج بیرون آوردن مس می‌شده یک عشر کمتر عاید می‌شده است به واسطه نقصان یک عشر آن معدن متروک افتاده است.

تفصیل از شهر تا کوه یک فرسنگ می‌شود. درین راه آسایی است واژ اول دامنه تاقله کوه پلکان‌های سنگی که از خود کوه است ترتیب داده‌اند که باید بیاده از آن پله‌ها بالا رفت، نمی‌شود سواره بدانجا رفت. حتی با باید به قدر سیصد پله را بالا رفت. از سایر کوههای مذکوره بلندتر است که لامحاله ارتفاع این کوه چهار ماوی آنهاست. در بالای کوه چشم‌انداز خوبی است مثل قله البرز و تل هر ز طهران، دهات و شهر قم نمایان. در بالای قله جای سنگی و اطلاقی دو ایوان و یک مسجد محراب داری است. مخصوصاً یک روز در خدمت سرکار والا در آنجا بمسر بر دیم، بسیار جای باروح و طراوتی است. دیده شدن خضر را در آنجا چیزی از خود نمی‌گوییم اما الحق بالای آن کوه‌جای مرتاضین و کسانی است که از خلق می‌خواهند کناره کنند و کامل شوند. از آثار چنین معلوم شود که در هر عصری یکی از اولیا چندی در آنجا بمسر برده است. در بهار محل تماشای اهل قم آنجاست به خصوص در روز سیزده عید. تمام این کوه از سنگ است. چند دره مهیبی دارد. در روی وی مسجد هم نمازخانه و معبد کوچکی است که از سنگ بنایشده است.

کوه دوبرادران:

در پهلوی کوه خضر است. دو کوه است ملاصن و مقابن هم به شکل

مخروطی. گویا معمار از روی قرینه آنها را باهم ساخته است. عرض و طول و ارتفاع هر دو ممکن هم است. در محاذی آنها قلمه خرابه‌ای در سر کوه واقع است مشهور. گویا اهل قلعه‌جات در وقت انقلاب ولشکر کشی اسباب خود را به آنجا می‌برده‌اند.

در این کوه چشم‌ساری ندارد و تمام از سنگ است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

دانشگاه علوم انسانی

حال‌جهات

موافق معمول ولايت.

قریه شمس‌آباد:

قات آن دو فرسخ در بالای بلد واقع است و اراضی و محل زراعت از آنجا تا یک فرسخ در پایین بلد واقع است. هم آب قات دارد هم آبرودخانه. آب قات آن بروی آب رودخانه می‌افتد و درین مسافت چهار طاحون ندارد، هر دو طاحونه در جنب یکدیگر. طواحين اورا همه ساله حکومت به حکم دولتی به قاعده معمول به جماعت خجازم اجاره می‌دهد و جماعت خجاز مجبور نمکه باشد گندم خود را در آنجا برده، آسیا کنند و در چزو مالیات اجارات آنها را به حکومت کارسازی می‌کنند و سادات اخوی طهران از این طواحين حق ملکی دارند که هر ساله از حکومت مبلغی از بابت اجاره طواحين می‌گیرند و این مطلب در کتابچه دستور العمل همساله ضبط است.

آبش زیاد و محصولش خوب است لیکن چون اغلب سنت محسول قم از شتوی و صیفی مبتلای آفات سماوی و کم آبی می‌باشد آن‌جا هم حالت سایر مزارع قم را دارد. هر وقت آفتی باشد دوهزار تومان کسرداد و اگر آفتی پیدا نشود و حاکم مراقب باشد دو سه‌هزار تومان علاوه بر جمع دیوانی می‌برد. قلعه‌محصصی دارد که خراب شده، جای آباد زیادی ندارد که بزرگ و عمله‌جات شب و روز در آنجا بمانند همگی شب به شهر می‌آیند. اگر دولت سیصد تومان خرج کند و اطاق‌های قلعه را مرمت نماید که کارگران شمس‌آباد در همانجا بمانند فایده دوچندان پیدا می‌شود و دیوان کمتر اجرت عمله و مزدور می‌دهد. حصاد

و بروز نگری که روزی چهار فرسخ از شهر باید و بپرورد در روز چه قدر می تواند کار بکند؟

شمس آباد جزو توابع وحومه شهر است . نزدیک لنجرود و صرم و خور آباد است . صیفی و شتوی او خوب می شود . این قریه از املاک مرحوم عبدالله خان اصفهانی امین الدوله حکمران قم بوده است . دیوان عوض باقی آن را ضبط نموده است و به خالصه معمول داشته است . در اول این کتابچه مسطور شد که عبدالله خان امین الدوله حکمران هزار و هشتصد خرووار آب را از رو دخانه که حق رعایا بود برداشته به شمس آباد ملک خود برد و بار عایا قرار گذاشت که پس از درآمدن آب از قنات شمس آباد باز این هزار و هشتصد خرووار آب را به رعایا بدهد . چون آب قنات درآمد به حکم حکومتی خود آب رودخانه را به شمس آباد باید . به واسطه این مخالفت عهد و تعدی فاحش باید نگریست که در این صفحه شمس آباد جزو خالصه نوشته می شود و عوض باقی عبدالله خان این قریه ضبط دیوان می شود . بیچاره در زندگانی که قریه خود را ضبط دیوان دید و پس از مردن این نام بدرا بهجهان گذاشت که پس از پنجاه و شصت سال مثل من سیاحی آمده در این کتابچه چنین مطلبی می نگارد . فهذه عبرة للناظرین .

محصولات - شتوی: غله است . صیفی: خربزه، هندوانه، جوزق، کرچک، کنجد، تریاک است .

بذر - شتوی: ۲۶۰ خرووار . صیفی: ۲۵ خرووار .

مالبات - از بابت جمع مقاطعه دیوانی بعد از وضع ملاحظه خرج قنات و تعمیر قلعه و مخارج بذر و نسق ذراعت: ۴۵۰ تومان .

عمله جات - از همه جهت: ۱۰۰ نفر (ساکن قلعه که دشتیان است: ۱۰ نفر . ساکن شهر: ۹۰ نفر) .

قریه شاه آباد علیما:

وقتی آباد بوده است واز رودخانه قم حق آبی داشته . در این اوقات

مخر و به است و همان آب اورا مقرب الخاقان میرزا مهدی آشیانی عوض مواجب
تیول نموده است در عوض نود تومان ، و چون صاحبان باغات به قدر کفایت
آب ندارند از او اجاره می کنند و به باغات خود می برند . قلمه آن خرابوی
سکنه است و محل زرع لم بزرع است .

قریه قمرود :

ده بسیار معتری است از آن که دست تطاول حکام به آن جا نمی رسداوین
قره به واسطه اتفاق اهالی آنجاست چه آن که اهل آنجا نصیری مذهب علی
اللهی هستند و از مردم کناره دارند . نائب و مستأجر را به خانه‌های خود نمی برند
واز کارشان کسی آگاه نیست ، حق دیوانی خود را حاضر کرده نقداً به باشر
حاکم و مستأجر می دهند که مأمور برای آنها نباید . هیچ وقت نزاع ندارند
که بمحکومت عارض شوندوا اگر امری هم اتفاق یافتد خودشان اصلاح نموده ،
از لجاجت یکدیگر به حکومت اظهاری نمی کنند که از آنها جریمه گرفته شود
و اکثر آنها صاحب قطر و لاغ بسیار می باشند و هموقت عیش و عشرت دارند .
در قم که مسکرات کثیر بافت می شود در قمرود بسیار است که نزد خودشان صرف
کرده هیچ کس از غیر مذهب خود را شرکت نمی دهد . هر شب تار و طنبورو

۵۰۹

سور و سرور دارند . طایفه «پژوهانلو» هستند . ظاهرآ مذهب خود را بروز نمی
دهند مگر کسی را که اهل حال و مثل خود علی پرست بدانند . مرا از وضع آنها
بسیار خوش آمده که در عرض مدت این حکومت ندیدم عارض بشوند و از برای
هم مأمور بیرنند . جمعیت آنها زیاد است .

زراعت آنجا یکرشته قنات دارد که بعد از آنها بی شدن آب قنات در آب
رودخانه می افتد برای آنها می رود . در بهار به قدر حاجت آب از رودخانه
بر می دارند مگر آن که کم آبی بشود که آب از زراعت بلد علاوه نباشد باید
به همان آب قنات قناعت کنند (۱) . از املاک مرحوم عبدالله خان امین الدوّلہ

۱ - بند عمری در آنجا داشته که آب از آنجا برده می شده است . شرحی

دارد که در اینجا نوشتمشده .

است که دیوان عوض باقی اوضبط نموده است، اراضی بسیار مرغوب دارد. رعیت آنچه بقدر پائزده خانوار بیشتر نیست ولی اهالی قمرود قرید و بیست خانوار می باشند و سرفمواشی از قدیم داده و می دهند. چند سال بود که حاجی رحیم خان خازن الملک اوراعوض مواجب و مقررات خودتیول نموده بود از حکومت قم موضوع بود لیکن درسته تنگوزئیل باز از تیول بودن خارج شده و با حکومت است.

در سفلای او مزرعه ایست مشهور به کوه سفید، و اربابی است، تریاک خوب درینجا به عمل آید. هیچ جای ایران به مثیل قمرود زمین قابل و با استعداد نیست به شرطی که صاحب داشته باشد. بهترین املاک قم قمرود و سراجه و شمس آباد و چمکران است.

مالیات آن بعداز وضع مخارج - نقد : ۵۱۷ تومان و ۶۰ هزار. جنس: ۴۳۴ خروار (قمرود : ۳۰۰ خروار. کوه سفید : ۴۰ خروار) .
و مراد در شرح حال جماعت قمرودی طرفه واقعه ایست که به سلسله قاجاریه خدمت کرده اند:

پس از وفات کریم خان آقامحمدخان از شیراز به طرف ری روان شد. چون به قم رسید نجف خان زندی در آنجا حکومت داشت و بسیار با اقتدار بود، آقا محمدخان را به شهر راه نداد. آقامحمدخان در سر در واژه ری در کتار سنگری که الان به سنگر معروف است ایستاد، خواست شهر را بگیرد توانست. نجف خان که در محله هریستان منزل داشت هر روز از شهر بیرون رفته بآقامحمدخان شکستی می داد و بعد مراجعت می کرد. هفده روز طول کشید. آقامحمدخان مأیوس شد خواست به طرف ری روان شود اهل قمرود نزد اورفته، ازو و عده اتفاقات خواسته گفتند از دروازه ای که به ما سپرده شده است تورا داخل شهر می کنیم به شرط آن که بامانیکی کنی. به همین قرارداد اورابه با غ سرو و کاج بردنند که الان هم به همین اسم معروف است و اورا داخل شهر کردند. حکم به قتل عام داد. نجف خان تمام اموال و اسباب و جواهر خود را حاگذاشت از دروازه ری بیرون رفت. طایفه

حاجی حسینی که الان در قم هست و اصلشان گرجی است اموال او را دزدیده، چون در آن محله بودند هرچه تو ایستاد بردند و در آن عصر این طایفه به حاجی حسینی معروف نبودند، جمعی معدود بودند که حاجی حسین نام در میان آنها ترقی کرده این طایفه به او منسوب شدند.

خلاصه چون آقا محمد خان بنای قتل و غارت گذاشت آقا خلیل متولی باشی و شیخ الاسلام وابو محمد و شیخ محمد سعید نامی به شفاعت نزد آقامحمد خان رفتند که دست از قتل بردارد. سه نفر از ترس ضعف کرده داخل نشدند. آقا خلیل متولی باشی با شیخ محمد سعید یادیگری رفته شفاعت کردند. آقامحمد خان قبول نکرده. آنها از جا برخاسته، مترضانه گفتند ما به تکلیف اسلامی خود رفتار کرده آمدیم محضآ الله شفاعت کنیم، کنون که قبول نمی فرماید با ما گرجی نیست. آقامحمد خان دوباره آنها را به محضر خود نشانیده و شفاعت ایشان را قبول کرد و دست از قتل برداشتند.

آقامحمد خان در همان اوان از خیابان به صحن می رفت شخصی در بالای یام به تماشای او [آمد] به فنگ دار حکم کرد کله اورا به تیر زد. چون کراحت منظر داشتند اورا خوش نمی آمد که اورا تماشا کنند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتابل جامع علوم انسانی

قنوات خیرات شهر دارالایمان قم

قنات مبارکه ناصری - که حسب الامر قدر قدر اقدس شهر باری روحی فداه جاری شده در سنه هزار و دویست و هفتاد و پنج، به قدر سه سنگ آب دارد که به جمیع شهر گردش می کند. مردم با این واسطه دعاگویند و این قنات الحال بدست محمد نقی ییک از باب است که هر ساله مخارجی جهت تقبیه از دولت می گیرد و در کتابجه ثبت است (۱).

قنات میرزا ابوالقاسم - یک دانگ و نیم آن ملک است و نیم دانگ که از قلمه میرزا ابوالقاسم است و چهار دانگ وقف شهر است به چند محله مخصوص قم. به قدر نیم سنگ آب دارد.

پژوهشگاه علوم انسانی و روابط اسلامی و خارجی

پرستال جامع علوم انسانی

۱- پیشتر سالی صد و پنجاه تومان به جهت تقبیه می گرفت و در کتابجه ثبت بود، مردم از ارباب شکایت کردند این پول را دبوان نداد تا آن که اعلی حضرت شهر باری در ۱۳۰۵ سیستان تیل به قم تشریف بردند باز سالی صد تومان برقرار فرمودند.

بلوکات

بلوک قم در قدیم الایام بسیار بوده . حدی از حدود قم به همدان وحدی به ری وحدی به اصفهان بوده . قم از جمله چهار شهری است که عرضش صدر صد بوده که قرینه اصفهان و ری و همدان بوده . الان اطراف او را موضوع و مجزا نموده اند . هیچ ولایتی از عراق کمتر از قم بلوک و توابع ندارد ، آنچه باقی مانده بعداز توابع حومه شهر پنج بلوک باقی مانده است که جزو جمع حابه قم است : جاسب و قهستان وارد هال و واژ کرود و قمرود که هر یک از آنها چند قطعه دهدارد الا قمرود که یک قریه یشتر نیست . و هوای آنها بیلاق است و کوه هار ، سوای قمرود و واژ کرود . ابعد بلوک اینجا جاسب وارد هال است که تا شهر قم هشت فرسخ است واقرب آنها واژ کرود است که تا شهر دو فرسخ است . پیش از گرانی که تعداد نفوس بلوک شهر به قدریست هزار نفر انانا ذکور اصغر آکبیر آبه قلم آمد الان به قدر ثلث آنها باقی مانده است که حالت هر یک از دهات در جزو بلوک خود نوشته می شود و کنون که چندین سال است از گرانی گذشته بازیست هزار نفر هستد بلکه یشتر شده اند .

قهستان

اکثر این دهات کوهیه و هوای آنها به سردی مایل است ، حاصل زمینی کم دارند . اغلب معاش آنها از حاصل اشجار و زغال سوزانی می گذرد . هواشان در غایت لطافت و آهایشان عنویت دارد .

قریه ورجان :

نزدیک ترین ذهات قهستان به شهر قم است. هوایی معتدل دارد، نه به گرمی شهر نه به سردی کوهپایه است. آب او از فرات است که چندان اعتباری ندارد. دوسته مزرعه مختصر دارد. حاصل شتوی آنها گندم و جو است. نزدیک به کفايت، وصیفی کاری جوزق است که خوب بعمل می آید. چیزی که تعریف داردانجیر با غات آنهاست که هر جریبی ده تومان در باغات انجیر آنها عاید می شود. دوام انجیرها تا اویل ماه قوس باقی می ماند و حمل به شهر می کنند. مشهور است که سمن انجیر تازه آنها یک من انجیر خشک دارد. لیکن قاتش آسمان نگراست. در آنجا تفکچی و شکارچی خوب پیدا می شود. در کوهسار آنجا شکار کوهی سیار است و کلک و تیهو دارند. صفت خانوار در آنجا ساکن است. مسافت آن تا شهر چهارالی پنج فرسخ است. به قریه کله خیلی نزدیک است. مالک این قریه حاجی محمد کمال تاجر ساکن قم است، رعایا هم قدری در آنجا ملک دارند.

عدد نفوس آنها از این قرار است :

نفر ۲۵۰

ذكور : ۱۳۵ نفر (کبیر: ۶۵ نفر. صغیر: ۷۰ نفر).

اناث صغیراً کبیراً : ۱۱۵ نفر.

[مالیات:] ۱۵۴ تومان و ۸ هزار.

قریه سبز ورجه :

در اعلای قریه ورجان است. قریه مختصری است. آب آنها از چشمه و قنات است. شتوی آنها جو و گندم، صیفی جوزق و کرچک است. با غات آنها اندار و انجیر است. شکار ندارند. مرتع آنها در تلال اطراف آنجاست. توکرده بوانی وايلات ندارند. خانوار آنها به قدر پاترده می باشد، اغلب زراعت آنها بواسطه کمی رعبت در آنجا زراعت نمی شود. رعایا آنجا نزد صاحبان ملک خیلی قرب دارد. قلیلی کلک و تیهو در آنجا پیدا می شود.

عدد نفوس: ۷۵ نفر (ذکور: ۴۰ نفر. اناث: ۳۵ نفر).

قریه کلهک:

از قراء معتبر قهستان است. در جلگه اتفاق افتاده. قنوات متعدد دارد. چون در وسط قهستان است مرتع و جمال آنها کم است. مردم او رعیت پیشه و کسب هستند، اهل رزم و بزم ندارد. شکار در آنجا نیست. جنگل ندارد. شنی آنها اغلب گندم و قلیلی جو است. جوزق‌کاری آن‌جا در نهایت اعتبار است، خوب نسق می‌کنند و خوب به عمل می‌آید.

قفات‌های آنها آسمان‌نگر است در سال‌های کم بارشی خشک می‌شود. با غلات آنها قیسی وزرد‌آل و امرود و قلیلی انجیر است. اهتمام آن‌ها در پنبه‌کاری است. هوای آنجا اعتدالی دارد ولی نمی‌توان آنجارا بیلاق قرار داد. مردم آنجا الان از این قرار بیشتر است و این عدد در سال‌های نزدیک به گرانی بوده است کنون زیادتر هستند:

۷۳۵ نفر

ذکور: ۳۲۰ نفر (کبیر: ۱۵۰ نفر. صغیر: ۱۷۰ نفر).

اناث صغیراً و کبیراً ۴۱۵ نفر.

در قریه کلهک قاشق‌های خوب می‌ترانند و کوزه‌های نازک لطیف می‌سازند و آهنگری هم می‌کنند. ده‌سیار معتبر بزرگی است. خانه‌ها و عمارت‌های خوب دارد و چند کان در اینجاست و در خارج قریه امام‌زاده‌ای می‌باشد. در کوه‌های اطراف کلهک برج بسیار بلندی می‌باشد که شرح آن در قریه و شنوه نوشته می‌شود. از اینجا تا قم چهار فرسنگ است.

قریه بیدهند:

از دهات معتبر قهستان است. تیول شاهزاده محمد‌هادی میرزا پسر فتحعلی شاه است (۱). یکی از بیلاقات خوب قهستان است، کنار رودخانه، خرمی با

۱- تیول مخارج مقبره فتحعلی شاه طاب‌ثراه است که تولیت آن با شاهزاده محمد‌هادی میرزا پسر فتحعلی شاه باشد.

تفاوت دارد. نهایت صفا و اعتدال را دارد. از شرمان یلاق طهران بهتر است. عیش این است که تا قم پنج فرسنگ است. قدری حالت اوین طهران را دارد کمتر دره واقع شده قدری خنگی [دارد]. با سرکار و الا روحی فداء روزی را در آنجا بسر برده‌ایم و نهایت فرح را دارد.

آب آنجا از قات است که از دشت قریه کرمجگان جاری است. باغات جنات عدنی دارد. از هر گونه میوه یلاقی در آنجا بوده سبب بسیار پر بازی دارد. اطراف اوتلال و جبال است. کلک و تیهو بسیار و شکار کوهی دارد. دو سه مزرعه هم دارد که یکی از آنها مزرعه «واسان» است که نهایت سردی را دارد. حاصل زمینی آنها کم است بخصوصه صیفی کاری بوساطه سایه اشجار کمتر به عمل می‌آید. جو ترشه که در فصل پاییز علف است و مادیان اسب در آنجا خوب به عمل می‌آید.

مردم آنجا هفتاد و پنج خانوارند. چند نفر تنگچی در آنجا هست. نوکر دیوانی واپلات ندارد.

[عدد نفوس]: ۳۹۲ نفر (ذکور بزرگ: ۹۰ نفر، اناث و اطفال: ۳۰۴) .
نفر) .

قریه کرمجگان:

یلاق قهستان است. جبال راسیات بسیار دارد. آب آنجا بسیار خوب و زیاد بوده اشجار یلاقی دارد (۱). دو سه مزرعه در اعلای آنجاست یکی «در باغ» و یکی مزرعه «محمدخان» که از شدت سردی در تابستان در سایه آنجایی بالا پوش نمی‌توان نشد.

«در باغ» از جمله جایهایی باشد که نظیر آن در تمام جهان نیست. بهشت روی زمین است. هر چه در تعریف آنجا نوشته شود کم است. هوایی به غایت یلاقی دارد. شکار کلک و تیهو در آنجا بسیار است. در کوهسار آنجا پلنگ

۱- تیول مخارج مقبره محمد شاه طاب ثراه است که تولیت آن بامیرزا آقامام و میرزا باقر است که هردو برادرند.

سکون پیدا نمی‌کند. شنکار کمرهای دارد حاصل شدنی آنجا به واسطه پیلاخواری به اشجار کم است. پس از اینکه مالیاتی به غیر طوری و نخود نمکار، اشجار جزو دربند و امرود بیار باشد و سایر اشجار یلاقی هم هست. انگور آنجا درست شیرین نمی‌شود. خانوار آن به قدر صد می‌شود. جنگل واپلات و نوکر دیوانی ندارد. در آنجا به قدر یست نفر تفکیجی پیدا می‌شود. در اینجا امام زاده‌ای است که در حوالی آن صفائی و هوای معتدلی است.

در بلوك قهستان بهجهت بیلاق قسمه مکان است که نظر آن نایاب است: اول قریه و شنوه که شرخش می‌آید، دوم کرمچگان، سوم یده‌هند. اما آب کرمچگان خوب نیست چون به یده‌هند می‌رود بهتر نمی‌شود لیکن وشنوه از خیث هوا و آب بر همه جا ترجیح دارد. چندشنبی در کار نهر رودخانه زیر درختان چادر و دستگاه زده بهسر برده‌ایم. در تابستان شب به درجه‌ای سرد بود که خز و سنجاب والیه زیاد کفايت نکرد همرا به لرزه در آورد. در کثار آتش نشتن نهایت مطلوبی را دارد.

عدد نفوس قدیم که حالا یشترند: ۴۵۰ نفر.

ذکور: ۲۲۲ نفر (مرد: ۱۱۰ نفر. اطفال: ۱۱۲).

اناث صغیراً کبیراً: ۲۲۸ نفر.

قریه ابرجس:

ازدهات قهستان است. در بیلاق بودن درجه وسطی دارد: می‌توان در آنجا بسر برید. هوایش مانند ارای طهران است. یک طرف او کوهسار و طرفی هموار و دو طرف محل زرده خانه کرمچگان و یده‌هند است. ده مختصه است. ساقه مالیات فوق الطaque داشتند در میزی این دولت تعديل شد. روزگار خوشی دارند. شنوه آنها جزو و گندم است. صیغی کاری قلبی جوزق و لویا و نخود است. آب آنها از ففات کم است. اشجار جوز و بادام دارند. سایر اشجار آنها بیلاقی است. جنگل واپلات و نوکر دیوانی ندارند. شکار کبک و تیهو در آنجا قلبی هست. جای باصفای است.

عدد نفوس پانزده سال قبل این است:

۹۷ نفر

ذکور: ۴۵ نفر (مردکاری: ۲۳ نفر، اطفال: ۲۶ نفر)

اناث صغيراً كثيراً: ۵۲ نفر.

قريبة فرد و :

يکسيبي می خواهد که در صفا و هوا مانند فردوس برين شود. واقعاً از يلاقات خوب است. در يلاق وظرافت کمتر از دشنه نیست. اغلب در آنجا يلاق روند. آب اوّر قنات و چشمهاست. حاصل زمیني آنجا گندم و جو است. صيفي لويا و تخدود و قلبلي جوزق و جوزترش. اشجار با غات آنها جوزو بادام و سایر اشجار يلاقی دارد.

جال راسياتي در آنجاست که قابل سير و تماشاست. آخر دره کوهها متنهی بهمزرعه «يمال» و «وسف» و «وربي» می شود. اين سه مزرعه که کوه و دره است و سکه‌ای در آنجا ندارد بهترین جایه‌ای روی زمين است. از وشه و کرمجگان و یده‌ند هزار مرتبه برتر است: يلاقی و کوه و دره آنجا مشابه لار طهران است. از سیاه پلاس و سرخه سروپورت خانلرخان که جرولار است خوش تراست. عيب لار اين است که شيش به غایت سرد و وسط روز آنجا در بعضی ایام به غایت گرمی دارد اما اين سه مزرعه در روز و شب به درجه‌اعلى سرد است. بادهای خوب می ورد. در قاب الاسد تابستان آدمی در آن قاب آنجا از سرما طاقت نمی آورد. بادهای بسیار خوب در آنجا می ورد. نهايت لطافت را دارد. عيب ديگر لار اين است که هیچ درخت ندارد و در اراضي آنجا گیاه جاجيق و لسان الثور چيزی نرويد و اغلب جايهايش گیاه ندارد اما اراضي و کوههاي اين سه مزرعه سراسر سبز و خرم بوده، همه جايهاش چمن زار است. بعضی جايهايش شباht به کلار داشت مازندران دارد.

در خدمت سرکار اميرزاده اعظم روحى فداء اذ کرمجگان به موسى آمدیم و چند روزی اقامت کرده، از اين سه مزرعه بهره ور گشيم. از جمله جايهاي است

که دیدن آنها لازم است.

ازوسف تاقریه و شنوه یک فرسخ است که از سختی مانند چهار فرسخ راه است. در دو طرف راه که رودخانه باشد درختان بسیاری است. تمام راه منگلاخ است. کوههای این سه مرعه شکار بسیار دارد. هیچ سواری حرکت نمی‌کند. مگر آن که دو سه شکار بیاورد. علی الاتصال قهقهه کلک به گوش [می‌رسد]. وقت شکار فره کلک بد درجه‌ای فراوان است که شخص غیر شکارچی هم اگر نبری بیاندازد شکار کبکی خواهد کرد. هیچ وقت نیست که چشم آدمی به بیان و دامنه بیافتد و پر از دسته کبکی را نیست. درندگان هم در این کوههای بسیار است. با نیست نفر شکار جرگه در اینجا ممکن است. اهل دهات حول وحش به واسطه این کوههای شکارچی شده‌اند و شبها در کوه می‌خوابند.

این سه مرعه به واسطه سردی منتفعی برای مالکین ندارند. مرعه‌های سف متعلق به میرزا جلال کاشی است. اغلب سال‌ها گندم و جو در این جاها خوش نمی‌بندد. ایل عرب در این مزارع منزل کرده، بیش از سه ماه نمی‌توانند در این جادرنگ کنند. اول پاییز ممکن نیست که در اینجا کسی یک روز بماند.

ازوسف تاجاسب یک فرسخ است و از وسعت تاقریه و شنوه هم یک فرسخ است. آب رودخانه و سف بدشونه می‌رود گوار اترین آب‌های است. بین راه و سف و بلوک جاسب قنات شاه بند از مال میرزا محمود فردوسی ساکن قم است گوار اترین آب‌های است. این بند خوردم و فوراً گرسنه شد. یکستگی آب دارد اما در سال برای صاحبی پنج تومان منفعت ندارد. جهت آن که از سرمادر این جاها نمی‌توان زراعت کرد لهذا آب بی‌صرف مانده هر زمی رود.

هر چه در توصیف این سه مرعه نوشته می‌شود باز حق آنها [ادا] نشده است و مقام گنجایش بیش از این ندارد. بیلاق این سه مرعه مشهور دنیاست. مرتع اهل قریه فردو در زمانه در حسین آباد و شوراب است و تابستان در تلال و جبال اطراف فردو مرتع دارند. شکار کلک و تپه و وقچ کوهی بسیار است. عدد خانوار قدیم آنها که کنون بیشترند از این قرار است:

۳۶۰ نفر

ذکور: ۱۷۰ نفر . افاث: ۱۹۰ نفر

قریه و شنوه:

تاشهر هفت فرخ است (۱) . اول بیلاق قم است که جزو بالوک قهستان است مشتمل بر جبال عظیمه . چهار طرف او کوههار سربه آسان کشیده . چنان کوه بر آنجا احاطه دارد که وقت هوب صرصر عاصف در آنجا نسیم ملایمی می وزد به این واسطه توت آنجا بد رخت می ماند و توتش خیلی بپتر از توت شمران طهران است . از کثرت لطافت و شهد حمل و نقل به هیچجا نتوان کرد . هوای آنجا آنقدر لطافت دارد که در شب های تابستان شمع بی فانوس می وزد واشک نمی کند با وجود این بی بالا پوش نمی توان نشست . تمام شب های تابستان آتش در آنجا مطلوب است و بدون مسخات و مکبات اگرچه تریاک باشد نمی توان از سرما در آنجا نشست با آن که بادی نمی آید که شمع را بانشک پیاورد . صبح از خواب برخاستن به قدری سخت و مشکل است که آدمی آرزوی کرسی و حمام دارد و این سردی بواسطه باد و نسیم خارجی نیست بلکه این سردی از جوهر هوای آنجاست و طبعاً این لطافت و اعتدال بدون عوارض خارجی در آنجا هست .

اول بیلاق است که نظری آن بمنحوی بافت نشود . روزهای تابستان حریر مکرر در آفتاب خواهد و عرق نکردم . مدت دو ماه در خدمت سرکار امیر زاده حکمران روحی فداء در آنجا در باغ ملا اسدالله کنار آسیای اول چادر زده منزل داشتم . دو آسی در این قریه هست که در اطراف آن آسیاها بپترین امکنه و شنوه است . آب رودخانه آنجا به گوارابی مشهور است چنانچه با همه آب های اطراف موازن کرده اند از همه سبک تر بوده است . «آب کوار» قریه لنجرود که در دو فرسخی شهر و نزدیک صرم و خور آباد است از این رودخانه به آنجا می رود و آب

۱ - تبول مخارج مقبره مهد علیای مادرشاه است که تولیت آن با حاجی آغارضا خان خواجه است .

کوار نجرو در خلی تعریف دارد.

از فاضل رودخانه و شنوه صبغی کاری خاصه شمس آباد حقابی دارد که همه ساله حکومت می‌برد و این فقره به حال رعایای و شنوه مضر است. در سال‌های کم آبی اهل و شنوه به حکومت تعاریف می‌دهند که آب دادن شمس آباد معاف باشند. فریب و شنوه علاوه بر رودخانه آب قنات هم دارد که تیول حاجی آغا رضا خان خواجه و متولی مقبره مهدعلیا طاب ثراها می‌باشد.

در خارج و شنوه امامزاده‌ای است که در بیوان آن تماشاگاه خوبی است وزیر پای آن رودخانه و مزارع است مثل تخت امامزاده قاسم شهران که یلاق طهران است مرتفع بوده و بسیار با صفات.

در یک فرسخی و شنوه غاری است که درین راه و شنوه تاغار سه گذار دارد و در گذار آخر که به طرف غار سرازیر می‌شود یک چمن سیز خرم کوچکی است که درخت‌های یدکهنه و جوان در آنجاست و هشت اصله درخت چهار دو ساله دارد. متهای این چمن تنگه‌ای است که دویست ذرع عرض آن است و متهی برو رودخانه می‌شود و در آن رودخانه درختان ید است.

غار در سمت شرقی چمن واقع است. طول در غار یک ذرع و یک چارک است و عرض آن یک ذرع است و اصل خود غار پنج ذرع طول و سه ذرع عرض دارد. سمت غربی غار حوضی است سنگی که سه ذرع طول و دو ذرع عرض دارد و در سمت شرقی که بالا می‌رود به صفة روشنی می‌رسد. در میان آن صفة حوضی است به قدر سنگاب بزرگی که عمق آن یک ذرع و یک چارک است و در حوض اول از سقف غار آب تغییر می‌شود قطره قطره در آن حوض می‌چکد و حوض بر از آب صاف شده است که دیگر از آن حوض آبی جریان و سیلان پیدا نمی‌کند و مجر آندارد. در اطراف غار تلال و جبال است.

در کنار رودخانه به فاصله نیم فرسخ و یک فرسخ و دو فرسخ و یک میدان چند مزارع است که میان دهات خانوار دارد و متعلقات و شنوه یکی از آنها «اول» می‌باشد که با غات و میوه‌جات و خانوار دارد. یکی دیگر «هده رود» علیا و مغلی

می باشد که جای خوش آب و هوایی است . یکی دیگر شاهزاده اسماعیل است کمزار عه آنجا « بیرقان » نام دارد ، میوه جات و سبب و فندق و انگور خوب به عمل می آید .

در شاهزاده اسماعیل که امام زاده‌ای است چند خانوار ساکنند که بین راه و شنوه و آنجا جنگل است و در اطراف روده خانه درختان و باغات می باشد . بقیه و بازگاه شاهزاده اسماعیل قبل از کشاف و شرح وسط است به خصوص قنات آن که شخصی خواب دیده و سنگ کوه را تراشیده ، آب بیرون آورده است . چاه این آب در وسط این صحن است و این امامزاده کشف و کرامت نموده ، واجب التعظیم است .

در هر یک از این مزارع شکار بسیار دست می دهد و روزها در آنجا بر بردهایم وغیر از این مزارع باز مزارعی هست که نام آنها از حاضر فراموش شده است و هر مزرعه خانوار معتبری دارد . مزرعه دیگر « دلوون » نام دارد که نهر گاه خویی است .

قریه و شنوه از حیث مزارع و بستان و جمعیت و طول و عرض خاک بر جمیع قرای بلوکات ترجیح دارد . در اول قریه و شنوه اثر قلعه خرابه‌ای است که از قدیم الایام خبر می دهد . از قم که بدشونه می آیند در بالای قریه میم و دستجرد در وسط جاده سنگ بسیاری ریخته‌اند که تلی شده است ، آنجا معروف به « گور زنیکه » می باشد . می گویند در چندی قبل زنی بوده که چند تفر سوار داشته در پر جی که در کوه کهک است و ساقاً ذکر شد منزل داشته ، پاسواران به سر راه قاچه آمده قافله را غارت می کرده است . وقتی که مرده است در کنار این جاده دفن شده پس از آن اطفال و اهل دیهات که از آنجا عبور می کرده اند سنگی به گور آن زن می انداخته‌اند که اکون تلی بزرگ شده است والحال هم به همان عادت باز اطفال سنگ به آنجا می اندازند . برج هم از همین جاده نمایان و قتل سنگ در وسط جاده موجود است .

قریه و شنوه زنان خوب و دارد و بیشتر آنها معامله [و خرید و فروش]

می‌کنند. هر حاکمی که به قم آید اکثر آنها در وشنوه بیلاق دارند. عمارت‌های کیکاووس میرزای حاکم قم در وشنوه موجود است. و قریه وشنوه طبقه به طبقه است، خبلی سربلندی و سرازیری دارد. حاصل شتوی آنها گندم و تریاک باشد تریاک وشنوه بهترین تریاک بزد و سایر جایهای است (۱). سایر تریاک‌ها را به‌اسام تریاک وشنوه به فروش می‌رسانند. گندمی از آن کاریک نخود تریاک دارد. از برای خوردن تریاک وشنوه بهتر از کشیدن است اما تریاک بزد کشیدنش بهتر است. مالیات و امر معاش اینها از تریاک وندق است.

فندق اینجا از جمیع فندق‌های ایران بهتر است. مثل تریاکش امتیاز دارد. مخصوصاً تجار آمده تریاک وندق رایش خری می‌نمایند. تمام باغات آنها درخت فندق دارد و هر جا فندق باشد دلیل خوبی هوای آن‌جاست. صیغی آنها به‌غیر از جو ترشه و لوبیا چیز دیگر نیست. در بستان آنها اغلب فندق و جوز و بادام و انگور و سبب بسیار خوب است. سبب وشنوه مثل سبب اوین در کوه‌طهران امتیاز دارد و چند قسم سبب خوب به عمل می‌آید.

عدد نفوس آنها یک هزار و چهارصد نفر است بلکه اگر در مزارع استقرار شود بیش از این نفوس است. و دوقنات و دو آسیا و حمام خوبی در وشنوه است. پنج شش نفر فتنگچی و شکارچی قابل دارد. صبح که از خواب بر می‌خاستیم کیکان تا پشت چادر آمده بودند و اغلب اوقات فقهه کیک شخص را از خواب یدار می‌کند. کیک و تیهو و شکار کوهی فراوان است. در اطراف اینجا شکار جرگه به‌سهولت دست دهد. مردمش بواسطه اضافه مالیات پریشان و بیچاره‌اند. مردان کاری خوب دارد. عدد نفوس در سال بی‌دار اگر اینی از این قرار است [نفوس] که در خود وشنوه ساکن هستند دویست و نود نفرند اما کون که چند سال از اگر این گذشته و توالد و تناسلی شده است عدد نفوس اهل وشنوه و مزارع آن بعدو هزار نفر می‌رسد.

درخت‌های گردوبی اینجا را که اجاره کرده‌اند بعضی درخت‌ها بوده

که به هفتاد هزار گردواجاره شده است.

قریه خاوه و طیره :

دوده کوچک است بسیار مختصر (۱). هوای بیلاقی دارند. اندک باعثانی از جوز و بادام و سبز و زرد آلو، حاصل آنها گندم و جو است و صیفی نخود و لویا و کمی جوز است. هردو قریه به قدر پست و پنج خانوار هستند و به قدر يك صد و پست نفر انانا ذکور آدارند. سه نفر از آنها غلام قراسوران جمعی مصطفی قلی خان عرب هستند. شکاریز و فوج کوهی و قلی کلک و تبهو دارد.

قریه میم و دستجرد :

دوقریه ملاصنق یکدیگر است از دهات فهستان. هوای معتدل داردنی بیلاقی نه قشلاقی، متوسط الحال، ایکن می توان در آنجا بیلاق کرد. جای باصفا و خوش هوایی است.

در دستجرد سه رشتقات است یکی معین و دو تا کم آب. میم (۲) چهار رشتة قنات دارد یکی پر آب و سه تا کم آب است. حاصل شتوی آنها جوز و گندم، صیفی جوزق و ماش و عدس، باغات آنها انجر و زرد آلو و آلوچه و جوز و بادام. به قدر هفتاد خانوار دردو قریه می باشد. سه نفر غلام قراسوران و چهار تنگچی. شکارگاه ندارند. رودخانه بیرقان جزو دستجرد است که فاضل آب و شنوه در آنجا می آید و مشهور به «کوار» است.

قریه دستجرد سی خانوار و قریه میم چهل خانوار دارد.

نفر ۲۹۰

مردکاری: ۷۰ نفر. زن: ۷۰ نفر. اطفال: ۱۵۰ نفر.

۱- گویا تبیول باشد.

۲- میم بروزن «حکم» تبیول مو اجب شاهزاده خاقان میرزا ای هندی است که ساکن قم است.

[منظور از «حکم» صیغه جمعی آن است. به کسر حرف اول و فتح دوم]

قریبہ قباد بزنا:

از دیهات قهستان است (۱). سرشنہ قفات کم آمی دارد. هوای آنجا یالاق است. ملکی اعتباری دارد. باغات آنجا سبب وزردآلو و جوز و بادام است. شتوی جو و گندم، صیفی جوزق و نخود مرتع معبر ندارد. شکارگاه در آنجا نیست. ملک آنجا پیشتر [از] ارباب شهری است. پنجاه خانوار دارد. سه نفر از مردان غلام فراسوران ابواب جمعی مصطفی قلی خان عرب سهام السلطنه حاکم بزد است. عدد نفوس قدیم که حال پیشتر هستند:

۱۵۵ نفر

مردکاری: ۵۰ نفر. زن: ۵۰ نفر. اطفال: ۵۵ نفر.

قریبہ و نارج :

گرم‌سیر است (۲). باغات ندارد. آب آنجا از چشمہ وقتان است. زراعت جو و گندم، صیفی جوزق خوب دارند. مرتع آنها در اطراف قریبہ با وسعت است. اکثر منافع آنها از حشم است. زبان آنها ترکی خلجمی است. دو خانه ایل زندر آنجاست. به قدرده تغذیجی در آنجا بسیار مشود. خانوار آنها سی خانه است. عدد نفوس آنها صد و پنجاه نفر است.

واز کرود

ابن بلوك دوقریبہ پیش ندارد که مخلی بزرگ است و آن دو قریبہ صرم و خورآباد است. هردو تیول است لیکن تیولی است که باز از برای حاکم منافع دارد. قریبیگرهم هست که آنجا را لنجرود می‌نامند (۳). جای باصفای است. آب «کوار» که از رودخانه پیر قان و فاضل آب و شته است در اینجا می‌آید. و در لنجرود امامزاده ایست که گویند خواهر حضرت مقصومه سلام الله

۱- تیول است.

۲- گویا تیول باشد.

۳- [اصل: می‌نمایند].

علیها است و نزدیک صرم مزرعه است که «جوانه صرم» می‌گویند آنجا هم امام زاده‌ای باشد که بقیه دارد.

هوای این بلوک برزخ قشلاق ویلاق است و تا شهر دو فرسخ است میوه گرمسیری در آنجا بیشتر از میوه ییلاقی دست می‌دهد. آب آنها از قنوات می‌باشد و بعضی از آب رودخانه «کوار» است که در لنجرود می‌گذرد. چند نفر از غلامان فراسوران جمی سهام السلطنه در آنجا هستند. هوای اینجا روزش خیلی گرم است و شب جزئی نیمی دارد.

قریه صرم (۱) :

چند مزرعه و قنات دارد. قنات‌های آنها آسمان نگر است. در سال‌های کم بارش آب آنها به کلی قطع می‌شود به این واسطه باغات آنها اغلب انار و انجیر است. انار صرم در غایت لطافت است چنان که به انار ساوه ترجیح می‌دهند. انجیر پر مغز خوب دارد. حاصل شتوی آنها گندم و جو است، صیفی جوزف و کرچک. بدواسطه ای اعتباری آب قنات‌ها اکثر آنها فقیر هستند. هر چند سال یک مرتبه بوساطه شدت سرمای زمستان باغات آنجا خشک می‌شود. شکار واپل ندارند. چند نفر قنچی در آنجا بیدا می‌شود.

عدد نفوس آنها: ۳۱۵ نفر.

ذکور: ۱۳۰ نفر. اناث: ۱۲۰ نفر. اطفال: ۵۶ نفر.

قریه خورآباد (۲) :

معتبرتر از صرم است. آب قنات دارد. میوه انار و انجیر است. چند مزرعه دارد که هر یک آب قلیلی داردند.

لنجرود که جزو آنجاست باغات واراضی مرغوب دارد. آب آنجا از قنات و رودخانه «کوار» است. درخت انار و انجیر بسیار خوب می‌شود چنان که

۱- تیول میرزا رضای البرز مستوفی دیوان است.

۳- تیول است.

درخت آنجاهر سالی یکی پنجه‌من انار و آنجیر می‌دهد اما بسیار سال‌ها درختان آنها از سرما خشک می‌شود.

در لنجرو دملکی است مشهور به «چاله خبر» و بسیار معتر است. جزو گندم در آنجاخوب بد عمل می‌آید به خصوص هندوانه آنجا مشهور است. ایلات و نلال و جبال ندارد. مرتع آنجاهموار پاسنگان (۱) است. چند نفر تنگچی قابل دارد. انگور آنجا بد نمی‌شود. عدد نفوس آنها پانصد نفر است که بکصد و بیست خانوار می‌باشند.

جاسب

در قدیم الایام «جای اسب» مشهور بسوده به کثرت استعمال «جاسب» نامیده شده. یکی از سلاطین خیل اسبان خود را در آنجا جاداده که فربه شوندو مادر بلوک گردشی که چند روز در آنجا توقف داشتیم محسوس دیدیم که اسبان فربه شده و حال آمده، بازی و جلافت می‌کردند.

هفت قریه دارد. در میان یک دره کوه واقع است. به واسطه نزدیک بودن قراء به یکدیگر نایب آنجا پیش تراز نایب قهستان که چندین پارچه دیبات است مداخل می‌برد اذ آن که دهات قهستان هر یک چهار فرسخ به یکدیگر فاصله دارند که اگر در قریه‌ای اتفاقی بیافتد و نایب در قریه‌دیگر باشد مستحضر نمی‌شود و دسترس ندارد. در این بلوک غلام قراسوران جمعی سهام السلطنه هم‌هست.

آب آنجا از کوهسار است و قنات هم دارد که متعدد است. قناتی مسماة به «آل‌ویه» دارد که ساپتاً خالصه بوده وحالا در تصرف رعایاست. در سال‌های بی‌بارشی بسیار کم آب هستند. حاصل شتوی آنجا گندم و قبیلی جوات است. صیغی به‌غیر ماش و عدس و نخود ندارند. به واسطه نزدیکی کاشان اینچه اهل [آن] مثل اهل کاشان است. زغال اهل قم بیشتر از آنجاست، اگرچه از بلوک قهستان قم و وزوای تفرش هم می‌برند اما زغال جاسب بهتر است.

۱- پاسنگان خاکقم نیست گویا مال کاشان است.

از جاسب تا شهر قم نه فرسخ است و تا و شنوه دو فرسخ است. راه سختی دارد. کوه های آنجا خیلی بلند است. بلکه وسایر درندگان هم دارند. شکار گاه خوبی با شکارچان قابل دارد. هوای آنجا در غایت سردی است. بیلاق خوبی باشد اما باز مانند قریه و شنوه نمی شود. انها را شجر و باغات خوبی در جاسب است. مرتع آنجا بسیار کم است که کفاایت اهل جاسب را کاملا نمی کند. عبور و مرور به آن دهات از گردنی است که بالای کرمجگان است. در سال های پارندگی از وسط فصل غرب راه آنجا از شدت برف بسته می شود و تا یک ماه از نوروز رفته مفتوح نگردد. در تابستان برف آنجا را به قم می برند.

مردم آنچا اکثر کاسی حلوایی دارند که در جمیع شهرهای عراق از ایشان هست به مخصوص در طهران که تمام حلوایی آنها از اهل جاسب هستند. به واسطه این کاسی اغلب آنها کر و کجل هستند چنانچه آدمی کهر او مو داشته باشد در آن دهات کم پیدا می شود. عدد سادات آنچا از سایر مردم بیشتر است و اغلب وظیفه دارند. ملا و صاحب سواد از آنچا بیرون می آید. یک قریه آنها مسکن طایفه بایی هاست که نامه «بایهاء یا ایهی» از خانه ایشان بیرون می آید و بچه های ایشان اسم «بها» را ذکر دائمی کرده اند و محبت دارند. از «عکه» گاه گاهی برای بعضی از آنها توقعات آمده است.

قریه واران :

اعظم قرای جاسب است. مردم آنها رعیت پیشه و کاسب هستند. اهل رزم، جنگل و مرتع و نوکر دیوانی ندارند. زراعت آنها از شتری جو و گندم است. صیغی نخود و ماش و عدس و جو ترشه. باغات آنها جوز و بادام و انگور است. هوای بد غایت یلاقی دارد.

نفوس: ۶۶ نفر (ذکور: ۲۰۰ نفر. اناث: ۱۸۰ نفر. اطفال: ۲۸۰ نفر).

مالیات: ۶۴۵ تومان و ۵ هزار و ۸۰۰ دینار.

قریه کروکان:

بیلاق ترین قراءه جاسب است. در ریشه کوهسار اتفاق افتاده، هوایی به غایت سردی دارد. اشجار آنچا جوز و بادام و سایر میوه بیلاقی است. شتوی گندم و جو، صیفی نخود و ماش و عدس است. آب آنچا از کوهسار است. در آنچا سادات بسیارند.

نفوس: ۱۲۵ نفر (ذکور: ۳۵ نفر، اناث: ۳۲ نفر، اطفال: ۵۸ نفر)،
مالیات: ۲۸۳ تومان و ۳ هزار.

قریه زر:

در تحت قریه واران اتفاق افتاده است. زراعات و باغات آنها مثل قریه واران باشد. شکار کلک و کوهی و تیهودر جاسب (۱) بسیار است.

نفوس: ۱۴۰ نفر (ذکور: ۲۵ نفر، اناث: ۴۰ نفر، اطفال: ۵۵ نفر)،
مالیات: ۳۴۸ ترمان و ۵ هزار.

قریه هرازجان:

دروسط دهات جاسب است. از سایر دهات کوچک تر است. همه آنها ساداتند مگر به ندرت. اولاد مرحوم شاه صاحب جاسی مشهور به سید مرغی در آنچا می باشند. حالت زراعت و باغات مثل سایر دهات است.

نفوس: ۱۵۵ نفر (ذکور: ۵۰ نفر، اناث: ۴۳ نفر، اطفال: ۶۲ نفر)،
مالیات: ۲۱۸ تومان.

قریه وشتکان:

دهی مختصر است. در وسط دره آنچا اتفاق افتاده. حاصل آنچا جو، گندم. صیفی نخود و عدس و جو ترشه می باشد. باغات آنچا میوه بیلاقی دارد. هوای آنچا ملایم. اکثر آنها سادات هستند.

نفوس: ۹۵ نفر (ذکور: ۲۵ نفر، اناث: ۲۳ نفر، اطفال: ۳۷ نفر).

۱- [کذا].

۲- [کذا و باید ۴۵ باشد].

مالیات: ۱۸۶ تومان و بیک هزار و پیکصد دینار. تعداد ناخدا
قریه و سقوفغان: به حالت و شکن است آل آن که در آنجا درخت فندق یافت می شود و این
 علامت بهتری آنجا از سایر دهات است. چشم آبی دارد که زراعت قریه از
 آنجاست. در اطراف چشم می دستستان خوب دارد. آب این چشم مگوا را و نخک
 است. بهجهت کثرت صفا حکام که آیند در آنجا بجادر و دستگاه زندگانی
 نفوس: ۱۵۰ نفر (ذکور: ۵۰ نفر، انان: ۱۰ نفر، اطفال: ۶۰ نفر).

مالیات: ۲۹۰ تومان.

قریه بیجگان:

در اسفل دهات جاسب اتفاق افتاده. هوای آنجا از سایر دهات آنجا
 ملایمتر است به این جهت حاصل زمینی و باغات آنها بیشتر است. بادام از آن
 قریه بسیار به عمل می آید. در پایین آنجا که ملک جاسب تمام می شود کوه سد
 شده و راه پرون رفتن ندارد. در آنجا سوراخی است که [در] کوه است. غبور مردم
 به طرف نراق و دلیجان (۱) از آن سوراخ است. پشت آن کوه داشت و هموار
 دلیجان است. در آنجا رخنه تنگی است هر گاه آن رخنه بسته شود به صاروج و
 سیگ آنرا بگیرند که فاضل آب جاسب در زمستان در آنجا جمع شود می توان
 در آن هموار زراعت کاملی کرد.

نفوس: ۵۲۵ نفر (ذکور: ۱۵۰ نفر، انان: ۱۲۵ نفر، اطفال: ۳۰ نفر).

مالیات: ۲۸۳ تومان و ۳ هزار.

تعداد نفوس حالیه جاسب و قوستان و بلده و غیرها بیشتر از اینهاست که
 در این کتابچه نوشته شده. البته در هر چا ذلیلی باشد افروز.

اردھال

دور ترین بلوک قم است. هوایی بیلاقی دارد، اشجار باغات آنجا میوه
 دلیجان حاک کاشان است.

بیلاقی است. حاصل شنوی گندم وجو است. صیغی قلیل جوزق و نخود و عدس و ماش وغیره است. تیول نادر میرزا است. بهقدر پانصد تومان هم اضافه تیول است که باید حکومت بگیرد. اکثر مردم آنجا سادات هستند. مردم رعیت پیشه هستند. اغلب متمول و نزدیک به مدنتیت باشند. اهل سبقه و خوش لباس و خوب رویند. به کاشان نزدیک تر از قم هستند. لهجه آنها و عاداتشان یشتر شیوه کاشان است. شکار کبک و قوچ و بزرگ و بزردر کوهسار آنها هست.

مشهد قالی شوران مشهور است که در روز سیزدهم میزان از دهات اطراف و کاشان و فین مردم در آنجا جمع می شوند و از هر قریه کاسب زیاد می آید. بازار خرید و فروش در آنجا می شود و قالیچه ای که امامزاده قریه مشهد در روی آن نشسته بیرون می آورند و هر یک نفر از اهل دهات گوشة اورا گرفته به آب تر کرده سلام وصلوات می فرستند و بعضی سالها نزاع هم می شود و به اهل قریه ای که به قتل امامزاده مباردت کرده لعن می کنند.

در حقیقت جشنی و تماشا گاهی درست کرده. می گویند در وقت شهادت امامزاده میوه های آنها سنگ شده است. الان در بیان آنها از آن سنگ ها که صورت هر میوه ای دارد بینها پیدا می شود و بسیار از مردم دیده اند که جوز و بادام سنگی بینها در آنجاست.

اسامی قراء از این قرار است :

قریه مشهد :

اعظم قرای آنجاست. قریه بساحتی است. سادات معنیر دارد. مشهد امام زاده علی بن باقر عليه السلام در آنجاست. اکثر سادات خدام و متولی امام زاده بوده، از موقع فوظایف دارند و امام زاده موقوفات بسیار و شصت نفر خادم و فراش وغیره دارد. در اینجا سردابهای است که چند نفر نعش اولیاء حفه از قدیم در آنجا قطار چیده اند و اعضاء و جواح تمام به حال خود است که مض محل نشده و نفتر برند اشته، بدن آنها خشک است. دست که به پوست آنها می رسد مثل استخوان سخت است نعمت ندارد. چون حقیر در آن بلوك نرفته است

کاملاً شرح آنجارا نمی‌توانم بنویسم والا بلوک اردهال قابل اکتشاف و شرح
وبسط است.

خانوار آنها: ۱۴۳ خانوار. عدد نفوس: . . . نفر (ذکور: ۱۰۰ نفر،
اناث: ۷۰ نفر، اطفال: ۴۱۸ نفر).

مالیات: ۴۲۲ تومان و ۰۰ دینار.

قریه کرمجه :

ارقای اردهال است. در حالت آب و هوای سایر دهات آنجا فرقی ندارد.
مردم آنجا رعیت پیشه‌اند. هیچ کدام از این قراء نوکر دیوانی و ایلات ندارند.

خانوار آنها: ۲۶ خانوار.

نفوس: ۹۱ نفر (ذکور: ۳۰ نفر، اناث: ۲۰ نفر، اطفال: ۴۱ نفر).
مالیات: ۱۰۵ تومان.

قریه سینقان :

درهوا و آب مثل مشهد است. باغات و حاصل آنجا از همان قرار است.
هوای آنجا بیلاق است.

خانوار: ۵۳ خانوار.

[نفوس] [۱] (۱) نفر (ذکور: ۸۳ نفر، اناث: ۱۶۳ نفر، اطفال: جزو
ذکور و اناث است).

مالیات: ۲۵۳ تومان و ۲۰ هزار و ده شاهی.

قریه کله‌جار :

مختصر قریه‌ای است. در آب و هوای مثل سایر دهات است. مردم رعیت پیشه
دارد. حاصل آنها مثقال سایرین است.

خانوار آنها: ۴۵ خانوار.

عدد نفوس: ۲۴۰ نفر (ذکور: ۵۵ نفر، اناث و اطفال: ۱۸۵ نفر).
مالیات: ۱۸۶ تومان و ۹۰ هزار و ۰۰ دینار.

قریه‌اردک : القريه الاردهك

ازدهات معتبر اردهال است. اکثر مردم آنجا سادات هستند. در آب و هوای حاصل پاساپر دیهات اردهال فرقی ندارد. مردم آنجا رعیت پیشه‌هستند. در آنجا امام زاده‌ای هست که در این دولت جاوید آیت مرقد مطهر او را پیدا کرده‌اند بوساطه کتاب تذکره‌ای که از دارالخلافة طهران آورده بودند به اسم امام‌زاده محسن بود. بعداز نشانی که جای مرقد مطهر را پیدا کرده بودند زخمی درسر مبارک داشت و خالکهای اطراف سر آن چنان خون آلود بوده؛ قدری از آن خاکها نزد دو سه نفری از اهل قم بوده است و این فقره را اهل اردهال دیده و چند نفری از اهل قم که در آنجا بوده‌اند شهادت می‌دادند.

٣٨ خانوار

نفوس: ۲۳۵ نفر. مالیات: ۲۳۵ تومان و ۸۰۰ هزار و ۸۰۰ دینار.

قریه‌شانق :

قتل‌آلاق و گرم‌سیر است. مرتع معتبر دارند بدین جهت معاش آنها از گوسفند می‌شود. جزئی زراعت دارند و دورشته قات مختصری در آنجا محسول آنها از شتوی جود گندم، و صیفی هندوانه و خربزه و جوزق است و سکه آنای خراسانی مشهور به عرب خراسانی هستند. با غات وزراعت دیگر ندارند. سکه آنها ۳۰ خانوار است.

نفوس: ۹۲ نفر (زن و اطفال: ۴۵ نفر. مرد: ۳۸ نفر).

مالیات: ۲۷ تومان و ۵ هزار و ۰ دینار.

قریه خاوه (۱) :

قریه مختصری است. قلیل مردمی رعیت پیشه‌دارد. مثل سایر دهات اردهال است. نوکردیوانی و ایلات ندارند.

٤٥ خانوار

نفوس: ۱۵۱ نفر (ذکور: ۴۱ نفر. اناث و اطفال: ۱۱۰ نفر).

۱ - نمی‌دانم خاوه (باخاء) است یا بجاوه (باجيم).

مالیات : ۴۰ تومان و عهزار .

قریه مزوح :

آب و ملک این قریه وقف برصاص روضه مطهرة حضرت امیر المؤمنین
علیہ السلام است . مرتع خوبی دارد بدین جهت اهالی آنجا صاحب گوسفند
باشند .

۳۰ خانوار

نفوس : ۱۳۰ نفر (مرد : ۵۰ نفر . زن و اطفال : ۸۰ نفر) .

مالیات : ۳۸ تومان .

قراء و مزارع کنار رودخانه

کنار رودخانه ایجاد بار است و جزو بلوکات و حومه و توابع شهر نیست به
این جهت این مزارع از مزارعی که سابقاً نوشته شده است تجزیه شده است و در
این مزارع اعتباری نیست . جدید الاحادیث هستند . در کنار رودخانه بواسطه
طبقان و نقصان آبرو رودخانه چم و خمی پیدا می شود که در آن چم ها زراعت می
کنند بعضی سال ها که آبرو رودخانه [زیاد] می شود زراعت آن چم [ها] بهدر می رود .
در این گونه چم ها مردم زراعت کرده مالیاتی بر آنها بسته اند .

این مزارع جدید الاحادیث به غیر از قریه طایقان که قدیم النسق و جزو جمع
قم بوده است . هوای این قراء و مزارع معتدل است ، مشروب از رودخانه است ،
در اطراف آنها شکار کوهی بسیار . لیکن اکثر رعایای آنجا جزو دهات عراق
و سایر البوک است لهذا عدندنوفوس آنها داخل تعداد قم و بلوکات نمی شود .

قریه طایقان :

قدیم النسق است در کنار رودخانه . ده معتبری است . هوای معتدل دارد .
مردم آنجا زبان تر کی خلجمی دارند . مردم جلادت شعار . تفنگچی خوب در
آنها پیدا می شود . باغات آنها میوه بیلاقی دارد و انجر خوب دارند . حاصل
آنها گندم و جو است . صیفی جوزق خوب به عمل می آید . مرتع بیکوبی

دارند مدانخل خبر .

خانوار آنها : ۲۵ خانوار .

عدد نفوس : ۹۰ نفر (ذکور : ۴۰ نفر . انانث : ۳۰ نفر . اطفال : ۲۰ نفر) .

مالیات : ۲۵۰ تومان .

قریه چشم‌علی :

ازدهات جدیدالنسق است که مالیات بر آنجا وارد آمده . در آنجا چشم .

ایست که مانند دیگر می‌جوشد و کف می‌کند لیکن آب‌چشم سرداست . حاصل آنجا گندم و جو ، وصیفی جوزف است . باختات (۱) . خانوار به قدر ده خانه هستند . چند نفر تنگ‌چی دارد .

عدد نفوس : ۲۵ نفر (ذکور : ۱۰ نفر . انانث : ۱۰ نفر . اطفال : ۵ نفر) .

مالیات : ۱۸ تومان .

حوالشی رو دخانه :

مزروعه حسین‌آباد — مزرعه مختصر است . شتوی جو و گندم . رعيت آنجا بختیاری جزو سایر البلوکند .

مزروعه چم‌عابدین — حاصل آنجا و جمیع مزارع آنیه جز جو و گندم نیست . رعيت آنجا چهار نفر بختیاری جزو سایر البلوکند .

مزروعه چم حاجی‌مراد — از سکنه راونج در آنجا یک نفر است . حاصل جو و گندم .

مزروعه چم استاد حسین — مزرعه کوچکی است . رعيت آنجا چهار نفر محلاتی است .

مزروعه چم صفر علی — قطعه زمینی است زیر نهر دولت آباد خالصه . در تصرف دولت آبادی هاست .

مزروعه چم یحیی آباد — قلعه ایست که سکنه ندارد . ملکی سادات دلیجانی . دونفر رعيت دارد .

۱ - [کذا] .

مزروعه چم حسین آباد - از رعایای محلات چهار نفر در آنجاست.

مزروعه صید آباد - از رعایای محلات پنج نفر در آنجا زراعت می کند.

مزروعه چم تر کان - مزرعة مختصری است . رعیت آنجا جزو نیمور خاصه است . حاصل جو و گدم ، صیفی جوزق است .

قریه لریجان - ازدهات جدیداً نسبت است . با غات دارد . دهخانوار که سی نفر باشند در آنجاست .

مزروعه امیر آباد - مزرعة مختصری است . اهل نیمور در آنجا زراعت می کنند . شتوی جو و گلم ، صیفی جوزق است .

مزروعه چم رمضان - زارع آنها اهل محلات هستند . حاصل جو و گدم است .

مزروعه چم لاس آباد - رعیت آنجا از محلاتند . شتوی جو و گدم ، صیفی جوزق است .

مزروعه چم محسن خان - در بالای سد نیمور است . رعیت آنجا از محلات است .

مزروعه چم نوروز - در بالای محلات است . چهارخانوار بختیاری در آنجا هستند .

مزروعه چم میرزا بی - سکنه آنچنانه ندارد . زارع آنجا از بختیاری هاست .

مزروعه چم ارقده - زارع چم میرزا بی در آنجا زراعت می کند .

مزروعه جودان - چندخانواره بختیاری در آنجا زراعت می کند .

مزروعه چم عبدالعلی - زارع آنجا از راونج است و راونج جزو سایر блوک است .

مزروعه سیاه کوه - دو سه چادر از بختیاری در آنجاست . در جزو راونج زراعت می شود .

مزروعه زرقانیون - قلعه دارد . چندخانوار بختیاری در آنجا کنی دارند .

- مزرعه چم سرخه - جزو زرقان است که همان بختیاری‌ها زراعت می‌کنند.
- مزرعه چم‌های ملاعلی - جزو زرقان است که اهل دلیجان، کاشان در آنجا زراعت دارند.
- مزرعه هژور - رعیت آنجا از دلیجان و نراق است. شنی گندم و جو، صیفی جوزق دارد.
- مزرعه چم صالحی - اراضی مختصراً دارد. رعیت نجفیروان (۱) در آنجا زراعت می‌کنند.
- مزرعه چال گنبد - رعیت نیمور در آنجا زراعت دارند. نیمور جزو سایر البلوک است.
- مزرعه چم آسیا خرابه - قلیل زراعتی دارد. مردم نجفیروان در آنجا قدری گندم می‌کارند.
- مزرعه چم پل کوچک - مخروبه افتاده است اگرچه مالیات بر آنجا بسته‌اند.
- مزرعه چم مهری - در جزو مزارع نیزار زراعت می‌شود. نیزار هم جزو عراق است.
- مزرعه محمدآباد - رعیت آنجا از دلیجان و نراق است. شنی جو و گندم، صیفی جوزق دارند.
- مزرعه خالقی - جزو زرقان است که دلیجانی در آنجا زراعت می‌کند.
- مزرعه چم آسیا - جزو دلیجانی هاست. قلیل گندمی در آنجا کاشته می‌شود.
- مزرعه نفو - رعیت محلات در آنجا قلیل زراعتی دارد.
- مزرعه حسینآباد - اهل نجفیروان در آنجا زراعت دارند. حاصل جو و گندم است.

*

۱ - از سایر البلوک است.

این مزارع کنار رودخانه تمام مختصر است وزار عن آنجا که بختیاری هستند به قدری پریشان هستند که نهایت ندارد. جمیع آنها لخت و پر همه ساتر عورت ندارند و غذای سیر که نان خالی باشد نمی توانند بخورند. وصول مالیات از آنها در کمال صعوبت است. لغت بر میر ذا حبیب الله معیز باد که به این یچار گان بی بضاعت مالیات بسته است. اگر امنای دولت مطلع از پرسشانی آنها داشته باشند (۱) مالیات را از آنها موقوف می کنند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

این حقیر در صفر المظفر ۱۳۰۴ به شرف منادمت و فیض ملازمت سر کار نواب اشرف ارفع والا امیرزاده علی نقی میرزا حکمران قم و ساوه وزرند دام اقباله العالی نائل شده به قم و ساوه رفتم . چون متصدی امور حکومتی بودم لهذا از روی کتابچه جزو جمع واستفسار بعضی از آگاهان و رفتن به بلوک گردشی و دیدن امکنه آنجا اطلاعاتی که پیدا کردم در این کتابچه نوشتتم . و این حقیر لایق این گونه مطالب نوشتن نیستم، به کلی از عمل تأثیف و تصنیف بی ربط و بی اطلاع . اما چون رهین منت سابقه نعمت و مرحمت جناب جلالت مآب اجل اکرم آقای اعتناد السلطنه وزیر علوم و دارالتأله و دارالطبائع و دارالترجمه دام اجلاله العالی بودم این خدمت ناقابل را کردم، این اباطیل را نوشتم که اگر لایق دانند در یکی از کتابهای جغرافیا درج فرمایند بدون این که اسمی از روایت حقیر نوشته شود . و دیگر غیر از این کتابچه نسخه دیگر راهنم نگاهداری نکرده از این عوالم خارجم . ان شاء الله در نظر مبارک ایشان جلوه گر خواهد شد .

غلامحسین معروف به ادیب

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی